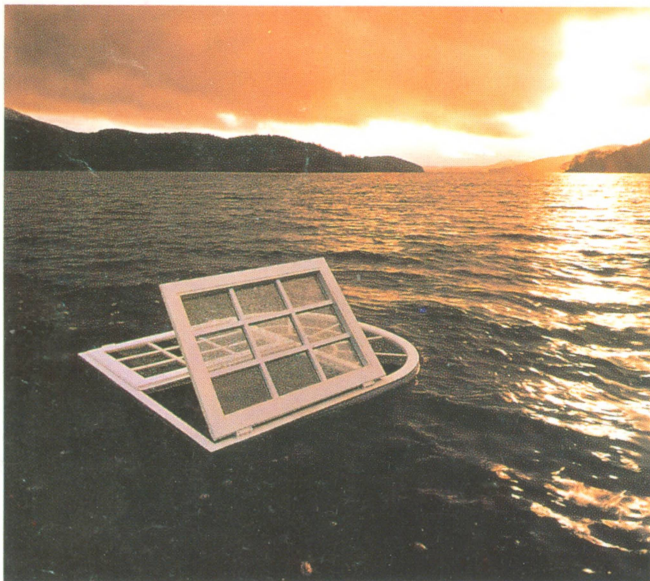
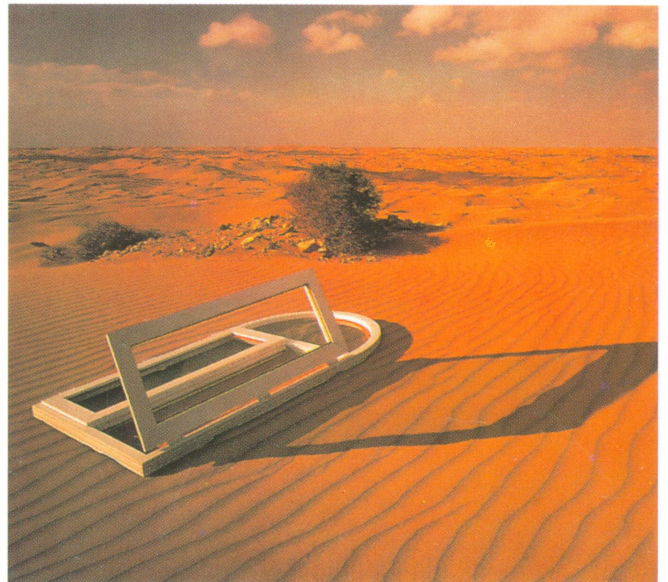

"Setmana de la Tauromàquia" a Olot
Davallada del sector de la construcció
"Privata" acomiada els seus treballadors
Els controvertits Premis Ciutat d'Olot (I)

Bellapart

Super Finestres !!!

Tel. 972 - 26 04 99 Fax 972 - 26 76 66

Bellapart S.A. Avgda. Venezuela 8 17800 Olot (Girona)

Edita :

DOBLE SET

Redaccio, Administració i Publicitat,
Subscripcions i Distribució:
c/ Serra i Ginesta, 5 17800- OLOT
Tel. 27 02 27 Fax 27 00 03
Dipòsit Legal GI - 1400 - 91

Fotocomposició: Serfosa Tel. 26 85 12

Impressió: Aubert Tel. 26 02 68

Director i Cap de Redacció:

Ramon Esteban

Redacció:

Ramon Costa, Esther Gumbao,
Pere Isern, Miquel Àngel Lucena,
Manel Mitjà, Ricard Sargatal,
Xavier Valeri, Estanis Vayreda i
Dolors Vila.

Publicitat: M^o Àngels Bosch

Fotografia: Juli, Joan Prat Ansari
Segòvia i Serradell

Opinió: Susanna Alsina, Joan Barril,
Joaquim Danés, Gaspar Hernández,
Carles Llorens, Pere Masmitjà, Domènec
Moli, Elies Plana, Jordi Pujiula, Xavier
Ruscalleda, Lluís Sacrest i Tura Soler .

Còmics: Tavi

Cultura: Jordi Canal, Joan Fluvià, Josep
Garcia, Josep Granados, Maria Llombart,
Vicens Masdemont, Antoni Mayans,
Macià Padrosa, Francesc de Paula,
Teresa Planagumà, Xavier Puigvert i Joan
Sala.

Lletres: Concepció Batallé, Lluís Busquets,
Joan Carreras, Pedro Carrizosa,
Alexandre Cuéllar, Ramon Llongarri,
Francesc R. Pereira i Esther Santaló.

Esports: Josep Balcells, Josep Carreras,
Jordi Codony, Joan Carles Gómez, Pere
Mallarach, Joan Puigmal, Miquel Roca i
Joaquim Torrent.

El Temps: Ramon Sacrest

© DOBLE SET

Portada: Retaule de St. Jordi de Pere
Nissart

Segons les dades oficials facilitades per l'Ajuntament, a Olot durant el 1991 només es va donar una llicència d'obres per construir una indústria nova. És la primera vegada que es registra una xifra tan minsa els darrers anys i, evidentment, il·lustra la crisi del sector de la construcció, però a la vegada demostra el mal moment econòmic general que sacseja la ciutat i la comarca, per més que des de l'Administració s'intenti desdramatitzar el tema. Constata, en fi, que el poder d'atracció de La Garrotxa per a empresaris forans ha estat nul. Buscar-ne responsabilitats seria caure una altra vegada en el debat repetitiu endegat al voltant de Sant Lluç, i sobre el qual des d'aquesta mateixa plana vam expressar clarament el nostre punt de vista. En qualsevol cas, cal recordar qui té el poder decisor a Olot i La Garrotxa, i el suposat pes a Barcelona per influir en allò que en diuen "reequilibri territorial de Catalunya".

Les raons objectives que explicarien la dada amb què obrim aquest editorial poden ésser diverses, segons la benevolència amb què es contempli el tema. Potser la manca de sòl industrial, potser el cul de sac geogràfic on és enclavat el nostre petit país... És, en definitiva, que Olot no crida l'atenció dels empresaris. Si aquesta sensació no responia prou a dades comprovables -les aclaparadores xifres oficials sobre rànquings de poder adquisitiu dels olotins han aflorat a tall de defensa només d'aparèixer la mínima veu dissonant-, aquesta de referida a la construcció de nous edificis industrials hauria de treure'ns de dubtes d'una vegada per a totes.

Des del poder local s'està intentant donar bona imatge de la ciutat cap a l'exterior, i per això de manera sistemàtica es treu ferro a l'evident crisi. La política de façana, a aquestes altures, resulta un xic ridícula. Cal reconèixer l'abast real de la situació -per més impopular que sigui-, analitzar-la i entre tots trobar-hi sortides.

En aquest sentit seria bo menar la pressa als encarregats de tirar endavant el Pla Estratègic que han d'elaborar l'Ajuntament i el Consell Comarcal, no fos cas que, un cop redactat, discutit i rectificat, ja no fos una eina útil.

EL QUE ÉS BO PER LA GENERAL MOTORS, ÉS BO PER A ESTATS UNITS

La màxima d'Adam Smith té plena vigència a La Garrotxa. Fa pocs dies, des d'aquestes mateixes ratlles s'argumentava la necessitat d'una gran carretera per poder portar fuets, competitiu amb els de Vic, a Madrid, Alacant, Rioja... A través d'unes quantes xifres beneficioses per als particulars comptes empresarials es justificava una nova obra vial, com es podria justificar la quadruplicació del país. No apareixien, però, les xifres del cost del projecte, que sortiran de la butxaca de tots els ciutadans, inclosos els qui no tenim res a veure amb els fuets. Per descomptat que el cost del vertader i únic, almenys fins ara, capital de què disposem els humans, la terra, no era ni tan sols tingut en compte.

El cost ecològic d'un macroprojecte d'aquestes característiques no mereixia ni una ratlla de preocupació; les xifres eren massa enlluernadores. La deforestació que es causarà, la pèrdua d'excel·lents terres agrícoles, l'impacte ambiental, l'efecte per als veïns... no compten per a qui només compta diners. Igualment, la possible especulació - edificació que es generarà entre les dues carreteres paral·leles tampoc no és motiu de preocupació. Almenys, si agraden tant les xifres, es podrien avaluar quines pèrdues generarà la important degradació ecològica en un sector en alça com és el del turisme anomenat verd.

A pocs mesos d'una important Conferència Mundial a Río de Janeiro on es discutirà un nou model econòmic basat en el creixement sostingut, aquí encara sembla que ens trobem en l'època dels "Planes de Desenvolupament". Mentre que a Europa els problemes sobre l'escalfament del planeta, de la capa d'ozó, de la pèrdua de la qualitat de vida a les ciutats, etc., estan fent replantejar moltes coses, entre elles l'actual sistema de comunicacions i transports, en aquest país no sabem trobar més solució que més carreteres i més consum. En una comarca amb nivells de renda dels més alts de Catalunya, amb el percentatge d'automòbils més alt d'Europa, amb índexs d'atur baixíssims en relació amb els valors espanyols, etc., és curiós que sectors econòmics i de l'eterna oposició vegin en les carreteres la sortida d'una "gravíssima crisi comarcal".

Senyors de l'entitat de suport a l'Eix Vic - Olot - Figueres: intentarem contrarestar la vostra pressió posant en la balança els interessos ecològics i socials d'una comarca

MIQUEL MACIAS I ARAU

en nom de l'Agrupació Naturalista de la Garrotxa

que, a més, pretén treure molt de profit d'aquests interessos ecològics.

És molt fàcil de demanar, com fa molta gent, que els brasilers mantinguin l'Amazònia o a Zimbawe els elefants. Però els afortunats de la Terra, el 8% dels humans que tenim cotxe i som els responsables de bona part dels problemes ambientals que afecten el Globus, no ens veiem en el deure, com a mínim, de vetllar pels nostres boscos, terres i sistemes ecològics? Una magnífica plana, de fertílissims conreus, paisatge harmònicament humanitzat, etc., mereix una ferida com la que pretenem fer-li?

Recordem que els mateixos arguments que utilitzeu varen servir per a obrir l'actual carretera, malgrat les protestes ecologistes, de gran impacte ecològic i que ara, només pocs anys després, ja és manifestament obsoleta.

La Comunitat Europea, en el Llibre Verd aprovat el febrer del 1992, demana l'encariment del transport per poder protegir efectivament el medi. L'estratègia es traduirà en un augment d'impostos, taxes i mesures restrictives adreçades especialment contra la circulació en carretera. Contaminació, sorolls, dependència energètica, grans despeses, morts (més d'un quart de milió de persones moren cada any en accidents de cotxe), destrucció del medi (només als països desenvolupats anualment les carreteres sotren 3.000 km² de terres), etc. Són dades com per fer-nos replantejar l'actual sistema de comunicacions i transports i, amb elles, decidir què és el que cal i el que no. El problema va molt més enllà de la reducció econòmica que en fan els defensors del projecte.

Segurament, com ens va dir amablement un flamant ex - parlamentari, *podem parlar sobre si voleu dos o tres carrils...*, la vostra força de números i fuets (els de menjar i els altres) s'imposarà, i aviat veurem la Vall d'en Bas, com la de Sant Ponç o la de Sant Daniel o... violentada per la maquinària de torn, però almenys que quedi clar que uns quants garrotxins no estem d'acord amb les vostres pretensions i que farem tots els possibles per aturar-les, perquè, senyors: No necessàriament tot el que és bo per a la General Motors ho és també per a La Garrotxa.

◆
Senyors de l'entitat de suport a l'Eix Vic - Olot - Figueres: intentarem contrarestar la vostra pressió posant en la balança els interessos ecològics i socials
◆

PLANY PER A LA TORRE DE CA L'ARTIGAS

JORDI PUJULA

Di ha edificis que, pel seu valor arquitectònic o històric, constitueixen un signe, gairebé un emblema, d'un barri, d'un passat, de tot un poble. Els vertaders artistes del nostre temps, és a dir, els dissenyadors gràfics, aquells qui realment deixaran el senyal de la nostra època, ho saben prou bé. I només vull referir-me, de passada, a dues exposicions ben concretes i exemplificadores del que estic dient, que es poden veure aquests dies a la nostra ciutat: la d'en Jaume Bach i la d'en Miquel Plana. Però de fet, vull anar més enllà. Unaciuat, Olot en aquest cas, necessita també dels seus elements emblemàtics i visuals, aquells que conserven el record i sovint el caràcter, del que han estat els nostres pretèrits olotins. Per molt que lluitem per millorar la qualitat humana i habitable del nostre entorn, es fa cada cop més necessari conservar elements distintius, estètics i històrics, si no volem caure en un procés d'uniformitat que no ens faci absolutament idèntics dels nostres veïns. Hem perdut ja inexorablement altres trets, caracterials, culturals, de lèxic, etc. en aquesta cursa de

modernització que ens torna absolutament similars, en els nostres edificis i a la nostra manera de ser i de produir-nos, a qualsevol altra ciutat no monumentalitzada de Catalunya, d'Espanya i, quin remei!, d'Europa.

Segons tinc entès, i voldria equivocar-me, ara li ha tocat l'hora, en aquesta confusa operació del nucli antic que confon sovint rehabilitació amb ensorrament, a la torre de Ca l'Artigas, en aquest singular sector de vora el riu, que ha sofert ja un imparable procés de remodelació. Hom comença a estar desenganyat i a sentir que clama en va, però mereix l'esforç de repetir, un cop més, que tota una part de la nostra història, aquella que deriva de la industrialització i l'empenta dels olotins els passats segles serà esborrada per obtenir una dubtosa rendibilitat estètica, i una pèrdua, una més, d'un element arquitectònic i distintiu de tot un barri. Qui no s'ha aturat mai a contemplar i a preguntar-se el com i el quan d'aquella torre de Ca l'Artigas,

definidora de tot un sector de l'Olot industrial i bèl.lic, vora l'aigua? Les velles postals clamen al cel tot recordant un passat que ja només permet l'exercici nostàlgic.

Fins quan caldrà aguantar la inòpia dels responsables urbanístics, que no poden entendre que determinats traçats de carrers, que l'arqueologia industrial, que aquella o altra fàbrica, molí, o torre, són elements d'una època històrica ben concreta, i en aquest cas rellevant, del nostre passat, a les quals cal conferir valors similars a d'altres estils, i un mateix criteri de monumentalitat? Per quins set sous, els segles XVIII i XIX, la revolució industrial ha d'ésser una època menys interessant i conservable que el barroc dels nostres temples o fonts?

Podem permetre'ns el luxe d'aterrar l'última torre de la muralla olotina del passat segle? No ofereix tot el conjunt de la fàbrica de Ca l'Artigas (o de Can Casamitjana) una singular i prou cridanera visualitat, que ha donat sentit estètic a tot aquell nucli? No val la pena tenir un record tan pintoresc de l'eclectisme arquitectònic, amb la seva barreja d'elements aràbigs i barrocs? No cal recordar aquell gran esforç dels olotins i la seva Exposició del 1900?

ESDEVENIMENT MARGINAL

CARLES LLORENS

A en Jordi, la Marta i en Sergi, que estan al corrent d'aquest debat.

com bona part de la cultura marginal dels vuitanta, han anat adquirint protagonisme. Ara, doncs, s'ha creat una nova cultura oficial que ha anat integrant tot allò. Succeeix, però, que aquesta nova cultura oficial crea uns nous paradigmes de què té interès històric i periodístic i, així, hi ha nous àmbits que no mereixen cap mena d'atenció.

Aquest procés de marginalització d'esdeveniments no només succeeix, però, a la gran història i al gran periodisme. Fenòmens similars es produeixen fins en el periodisme i en la historiografia local. Posaré només l'exemple d'un esdeveniment que, avui per avui, no ha merescut ni una ratlla, però que a ben segur hauria estat portada del "Arriba España" i motiu de diferents estudis a finals del XIX i principis del XX. M'estic referint al procés de beatificació de Lliberada Ferrarons i la preparació del 150 aniversari de la seva mort el proper 21 de juny.

Ningú no s'ha preocupat d'investigar sobre aquesta personalitat que, des de molts punts de vista, resulta tan curiosa i atractiva i, en tot cas, en Joan Casulà o en Josep Murlà hi dedicaran algun article. Ningú tampoc, però, no ha dedicat ni una ratlla dels periòdics locals a aquest fenomen. Ho entendria si això fos només cosa d'erudits. El procés de

beatificació, però, ha implicat molts olotins. Uns han aportat el record, transmès de pares a fills, de les virtuts extraordinàries de la Lliberada. D'altres han deixat constància del fervor que encara avui inspira. Així s'ha redactat la història que s'ha d'esgrimir en el procés i que ja s'ha presentat a la Congregació Romana responsable dels processos de santificació. Tampoc, però, no s'ha dedicat cap atenció als quinze butlletins que, sobre el procés, ha anat elaborant pacientment el pare Jaume Llagostera, ni als Via Crucis que any rera any demostren el fervor a la Lliberada. D'aquesta manera, molta gent de la comarca ignora completament l'existència d'aquest Via Crucis al Montsacopa, que es duu a terme durant tots els diumenges de Quaresma i que es clou el Divendres Sant. Enguany, en els Via Crucis dels diumenges es congregaven gairebé cent persones. En el del Divendres Sant se'n concentraren unes dues - centes. No hi ha acte cultural ni polític que aglutini tanta gent. Malgrat això, és ignorat completament pels nostres mitjans de comunicació. I ho entenc: actes d'aquesta mena no només resulten marginals en el nostre entorn social, sinó que fins representen una certa marginalitat dins la pròpia Església. Són esdeveniments d'aquells que una part de la nostra progressia qualifica de "carlins". Tot i això, però, la meua simpatia per a tots els qui hi participen amb determinació i fe.

Tant els qui es dediquen a la investigació històrica com a l'exercici periodístic procuren, sempre que poden, destacar el rigor amb què desenvolupen aquestes disciplines. Molt sovint em

sembla, però, que han de fer aquestes afirmacions perquè aquesta rigorositat és dubtosa i difícil. És difícil perquè costa eludir la perspectiva personal, quan no el sentit de l'època en la qual viu l'historiador o el periodista. Vull dir amb això darrer que sobre un mateix esdeveniment tindran visions molt diferents un home de 1870 educat en un ambient romàntic, que un de 1975 determinat per l'ambient progre d'aquell moment.

Sovint la mateixa selecció de l'objecte al qual dediquen la seva atenció fa parcials tant l'historiador com el periodista. Així doncs, hi ha sempre esdeveniments als quals una persona o una època no donen cap importància i, en canvi, una altra persona o una altra època consideren cabdals. D'aquesta manera existeixen àmbits que són marginats o, si més no, ignorats pel periodisme o la historiografia del moment. Es parla, així, d'àmbits clandestins o marginals. Durant el franquisme era molt clara l'existència d'aquests àmbits. També durant la primera part dels vuitanta hi havia una molt clara consciència d'una cultura marginal o alternativa. Els darrers anys, però, tant la cultura clandestina del franquisme

CARTES AL ...

SET DOBLE

Per publicar cartes en aquesta secció, heu d'enviar-les a: DOBLE SET, cl. Serra i Ginesta, 5 1r. pis, 17800 - OLOT. És indispensable que el text no sobrepassi les 35 línies mecanografiades, i que l'autor s'identifiqui amb el nom i cognoms, adreça, D.N.I. i un telèfon on localitzar-lo.

Fe d'errades

En l'article titolat "Amics però no tant" publicat en el número de la setmana passada, per error es va atribuir una frase, *Espon era un imprentable*, a Xavier Rusalleda.

Escola de futbol o escola de tramposos?

Aquesta carta té l'específica funció que qualsevol pare interessat a portar el seu fill a l'escola de futbol La Garrotxa, sàpiga el que s'hi trobarà. He hagut de comprovar un munt de coses abans d'escriure, però la intransigència de o dels qui dirigeixen aquesta "escola" no deixa una altra alternativa.

Si un pare considera que és bo que els seus fills siguin constantment humiliats o insultats, cal portar-los allà sense dubtar-ho. Si també considera que és bo que aprenguin a guanyar com sigui, utilitzant els mètodes bruts que calgui, l'escola de futbol La Garrotxa és el lloc idoni. Però sàpiguen tots aquests pares que les coses no funcionen així, que un dia aquests seus fills se'ls poden qüestionar el perquè se'ls va abocar a unes normes de conducta absolutament errònies basades en la il·legalitat.

La situació que es planteja és clara. Ensenya un nen a ésser trampós, però després no et queixis si també ho és amb tu. Ensenya'l a ésser violent, però després no et sorprenguis si un dia aquesta violència inculcada la utilitza en contra teva. Permetre que els nostres fills siguin educats amb aquests plantejaments és una traïció que els fem. Qualsevol pare que digui voler el millor per a ells, ha de plantejar-s'ho i decidir en conseqüència. El món evoluciona de pressa i no es poden aprendre paranys tercermundistes que s'acaben estavellant contra la realitat. Les trames només van lligant de mans, i un dia o altre surten a la llum.

La resta de clubs de la comarca estan ja bastant "cremats" amb els dirigents d'aquesta "escola" i fins i tot del suport federatiu que hi ha al darrera. Tinguin per segur, tots els implicats, que si això no comença a canviar a millor, la corda s'estirarà progressivament i ja veurem què anirà sortint.

Un observador

Reflexions electorals

Primera.- La gran preocupació dels analistes polítics és l'abstenció. Diuen que s'absté la gent de l'esquerra tradicional i que és un reflex del desencís i l'avorriment del poble. Jo no hi estic del tot d'acord. Que la meitat dels ciutadans no

votin únicament vol dir que els van bé les coses i que no veuen la necessitat d'intervenir perquè els vagin un pèl millor. Per tant, és un no - vot estrictament conservador.

És cert que tots coneixem gent llegida i inquieta, que s'autoanomenen progressistes i d'esquerra, els quals tot i estar molt descontents amb la gestió actual no participen en les eleccions perquè els partits els semblen tots iguals i perquè cap d'ells no defensa el seu individual espai polític teòric. Aquesta posició, prestigiosa en certs ambients progressistes, és l'autèntic llast que hem d'arrossegar la gent d'esquerres i que ens consumeix multitud d'energies. S'ha de dir d'una vegada per a totes que qualsevol posició abandonista, com l'abstenció, és una posició conservadora perquè no ajuda a progressar. Per tant, de dretes.

Segona.- Aquests dies ésser d'ERC és un grau. Tothom et para, et felicita i t'interroga. Tothom vol saber quan i com es pot arribar a la independència. Els d'esquerra tradicional, a més, t'aconsellen que cal adoptar un missatge social més explícit i saber què en farem de la independència... I nosaltres romanem amb la boca oberta, astorats i perplexos. Els ulls no ens donen crèdit de veure que entre els no votants teòricament més informats (analistes polítics, periodistes, militants d'altres partits...) únicament els ha calat l'eslogan "cap a la independència" i que els ha passat per alt el programa integral de govern de 250 pàgines mida foli i els sis mítings que hem fet a La Garrotxa (sense cap periodista ni analista) explicant com i quan es pot arribar a la independència i de què en farem. Sort que els votants han estat més amatents.

Tercera.- L'esquerra no ha fracassat. En tot cas, han fracassat certs partits autoanomenats d'esquerra. El PSC es presentava amb un missatge no gens polític: una gestió millor com la que fan als ajuntaments. Per tant, ni d'esquerra ni de dreta. Sense parlar de l'efecte govern de centre de González.

IC semblava l'ERC de sempre sense ésser-ho: El candidat gironí (Vicens) era d'ERC, l'eslogan parlava de l'Esquerra i reforçava el missatge d'ERC (sense fronteres). En els mítings parlaven de sobirania (independència) i portaven representants dels PPCC. No hi havia sindicalistes, ni discursos en la línia típica del candidat Ribó i el seu treball crític i meticolós, ni en el tradicional discurs d'esquerra que feien des del PSUC.

Joan Barnadas (ERC)

Actes XXVI edició Premis Ciutat d'Olot

Divendres 24 d'abril:

Homenatge a **Manel Grau**

Dissabte 25 d'abril:

Homenatge a **Joan Teixidor**

Homenatge a **Miquel Plana**

Sopar de concessió dels

XXVI Premis Ciutat d'Olot

Ajuntament d'Olot

Regidoria de Participació Ciutadana

Acte d'homenatge a la memòria de l'historiador olotí

Ricard Jordà a càrrec de Joaquim Nadal

S'ha hagut d'ajornar.

Se celebrarà el diimecres 29 d'abril, a dos quarts de vuit del vespre al Saló de Sessions de l'Ajuntament

Ajuntament d'Olot

Regidoria de Participació Ciutadana

Olot serà la seu d'una setmana cultural sobre tauromàquia

Àngel Alcalde, empresari de la plaça de braus de Girona, explotarà la plaça d'Olot al llarg d'aquesta temporada. Entre les activitats anunciades, a part de dues curses de braus i dos corre - bous, figura una setmana cultural dedicada a la tauromàquia, segons consta en l'oferta aprovada per l'Ajuntament en data 13 d'abril.

R. ESTEBAN

Àngel Alcalde s'ha compromès davant la Fundació Pública del Teatre Principal -gestora de la plaça- a organitzar una "novillada" el primer de maig i una altra per les Festes del Tura. Durant la Festa Major farà un corre - bou tradicional i un altre a l'estil "francès" (les "vaquilles" porten una borla al front i els participants han d'agafar-la). La proposta escollida per la Fundació Pública inclou, a més, l'organització d'una Setmana de la Tauromàquia que probablement se celebrarà acabades les Festes del Tura, consistent en una sèrie d'actes al voltant de la "Fiesta", amb col·loquis i conferències.

Juntament amb la plica corresponent a Àngel Alcalde, es van presentar quatre ofertes més per explotar la plaça d'Olot. En total, doncs, hi va haver cinc candidats, cosa que representa un interès que ni els més vells aficionats locals recordaven. Els altres pretendents eren l'empresari Gregorio García Solas, que sol treballar al País Valencià; el ramader de Les Preses, Juan Morente; el president de la "Peña

Taurina La Garrocha", Josep Amores, i la parella Josep Corcó - Narcís Bertran, que fa vuit anys van preparar la "corrida" commemorativa del 125è. aniversari de la plaça olotina. La Fundació Pública va desestimar aquests candidats per raons ben diverses. Un primer raser va excloure tots els qui no demostraren una solvència reconeguda com a empresaris experimentats, per la qual cosa Amores i Corcó - Bertran foren els menys considerats, i Morente restà lluny del currículum exigut. Alcalde i Garcia Solas, doncs, apareixien com els més ben situats. Les propostes d'activitats signades pel primer van acabar de decantar la balança al seu favor: mentre que l'empresari valencià suggeria un espectacle còmic - taurí (la seva especialitat), el de la plaça de Girona apuntava una Setmana Taurina. Això darrer resultaria definitiu, donat que en la valoració que fa la Fundació Pública es diu que s'havia de donar prioritat a les activitats amb clar afany de divulgar i dignificar aquesta activitat

cultural (els toros). Tot i que Alcalde és oficialment l'empresari de la plaça d'Olot per a aquest 1992, qui farà i desfarà serà Jaume Tané, aficionat de pro, periodista taurí i home de confiança d'Àngel Alcalde. Curiosament, Tané també va intervenir de mitjancer entre l'Ajuntament i la proposta d'un altre aspirant a la concessió, la parella Corcó - Bertran.

Veus en contra

La concessió de la plaça a Alcalde no ha acontentat tothom. Tot i que Josep Amores reconeix la vàlua professional de l'empresari, el president de la "Peña Taurina La Garrocha" s'ha queixat que l'adjudicació era cantada perquè en el programa de la Fira del Primer de Maig (organitzada precisament per Jaume Tané) ja figurava una cursa de braus, malgrat no saber-se el concessionari. Tané s'ha defensat explicant que, com a organitzador de la Fira, havia de jugar-se-la preparant una "corrida". Si finalment no la hi haguessin donat a Alcalde -ha assegurat-, ens l'hauríem enduta a Girona i llestos. Josep Amores lamenta, per altra banda, que donant la concessió a Alcalde, els dos corre - bous de les Festes del Tura continuaran essent simplement un negoci. Cobrar 700 ptes. per entrar a la plaça -quantitat establerta l'última vegada- és un robatori a l'aficionat, ha sentenciat. Amores calcula que un corre - bou no ha de costar més de 300 ptes. i que la resta és benefici per a l'empresa.

"Bestialitat primitiva"

Aprofitant la concessió, ERC ha recordat la posició crítica del seu grup respecte a la "Fiesta", donat que consideren que els toros són un costum que no s'ha de fomentar. A la plaça hi hem de fer altres actes, ha dit el regidor Joan Barnadas. Respecte a la consideració dels toros com a fet cultural -recollit per la Fundació Pública-, el regidor republicà no ha deixat lloc a dubtes sobre la seva opinió: Per força ha d'haver-hi una vessant cultural, ja que una bestialitat tan primitiva només es pot entendre si té un marc antropològic al darrera.

T A V I - T I R A

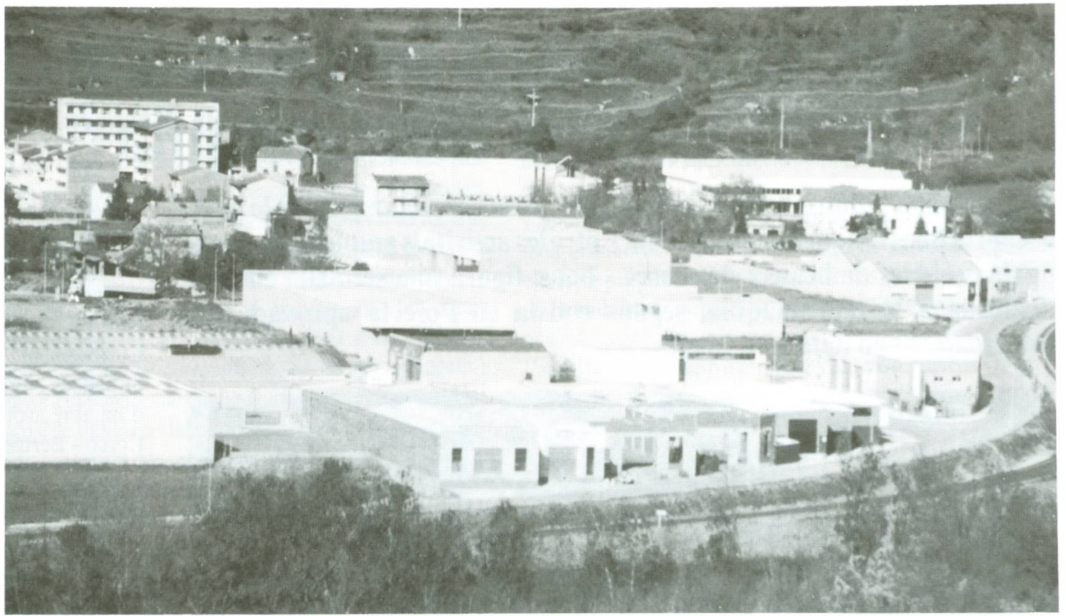

B REUS

Indústries MONTSA, empresa olotina del ram del tèxtil, ha anunciat als seus treballadors que els ha acomiadat en data 21 d'abril. Indústries Montsà, propietat de l'ex-alcalde Joan Sala, comercialitza, entre d'altres, la marca PRIVATA. El grup el formen diverses empreses dedicades a teixir i confeccionar gènere de punt, com Pitàgoras o Urbino. Avui dijous és prevista una reunió entre la direcció i els treballadors afectats per complementar la informació avançada en una carta adreçada als empleats en data 21 d'abril. En ella s'explica que les empreses s'han vist immerses "en la crisi general del sector" que hauria dut el grup Montsà "a una situació que impossibilita la seva continuïtat i en conseqüència la del manteniment dels seus llocs de treball. Per tant - continua la carta- es veu abocada a la necessitat de prescindir dels seus serveis." Finalment el comunicat de la direcció als seus empleats anuncia que "tot i lamentar-ho molt, aquesta empresa es veu en l'obligació de procedir al seu acomiadament en efectes del dia de la data (21.04.92)."

Els darrers mesos el grup ja havia pactat reduccions de plantilla amb els treballadors.

Població En data 1 de gener de 1992, a Olot hi havia censades un total de 26.788 persones, cosa que representa un sensible descens en comparació amb el 1990, que era de 27.027, i amb el càlcul oficials en data 1 - I - 91, segons el qual els olotins eren 27.230. Segons dades oficials facilitades per l'Ajuntament, l'any passat van néixer a Olot 173 criatures, mentre que van morir 191 persones. Procedents d'altres municipis es van incorporar a la ciutat un total de 131 persones, i en van marxar 154.

La construcció d'edificis industrials el 1991 va ser quasi nul·la

L'any passat va continuar la inèrcia negativa en el ram de la construcció a Olot, i només es van començar 127 obres noves, tot i que l'import global dels projectes aprovats per l'Ajuntament va superar àmpliament el de l'exercici anterior gràcies, fonamentalment, a les reformes d'edificis vells. Contràriament al que havia succeït els últims quatre anys, al llarg del 1991 quasi bé no es va començar a construir cap indústria. Al barri antic, mentrestant, se sostenia el nivell d'obres de rehabilitació.

• R. E.

Dijous es van fer públiques les dades referides al sector de la construcció a la ciutat d'Olot durant el 1991. L'any passat va suposar una important recuperació del valor de les obres iniciades (un 22% d'augment sobre l'any anterior), però aquesta revifalla fou gràcies a reformes o rehabilitacions, ja que els pressupostos d'aquest tipus d'obres van sumar més de vuit - cents milions de pessetes. El total del valor de les llicències concedides per l'Ajuntament d'Olot al llarg del 1991 fou de 2.165 milions, quasi 300 milions més que l'any 1990, però encara molt per sota dels 2.727 milions de l'any 1989, que fou el més espectacular en la història de la ciutat. Si en lloc del seu import comptem el nombre de llicències, el 1991 resulta ésser el pitjor dels últims cinc anys en el sector de la construcció.

Cap indústria nova

Les dades facilitades per l'Ajuntament indiquen que per primera vegada els últims cinc anys, el 1991 només es va donar una llicència per a construir algun tipus d'indústria, trencant la tònica sostinguda dels anteriors exercicis: cinc obres noves el 1987, tres el 1988, sis el 1989, i nou el 1990. En canvi sí que se'n van donar per a reformes -vuit-, en nombre també sensiblement inferior al registrat els darrers anys. El global del nombre d'obres començades -industrials o no- fou el més baix dels últims cinc anys, culminant una tendència notada principalment el 1990. Les 127 llicències atorgades l'any passat contrasten amb les 173 del 1987, les 166 del 1988, i les 201 del 1989. L'any següent ja es va deixar notar la crisi, donat que l'exercici es tancà només amb 130 llicències.

El nucli antic

Les obres que tenen com a marc el nucli antic de la

ciutat aconsegueixen un ritme sostingut. L'any passat se'n van fer 20 de "majors" i 39 de catalogades com a "reformes". Entre les primeres se'n hi inclouen algunes de certa envergadura, però a càrrec de l'Administració, com la conversió de l'Hotel Montsacopa en geriàtric i l'edifici que aixeca GUOSA a la cantonada dels carrers Proa i Santa Magdalena. A la llista d'"obres majors" s'hi troba també alguna actuació privada tan singular com la instal·lació d'una reixeta de ventilació. En qualsevol cas, a la vista de les estadístiques oficials de l'Ajuntament el nucli antic s'escapa de la davallada en la construcció. Les vint obres majors del 1991 superen les disset del 1990 o 1988, i no desentonen amb les vint - i - una del 1989 o les vint - i - quatre del 1987.

"Temps d'espera"

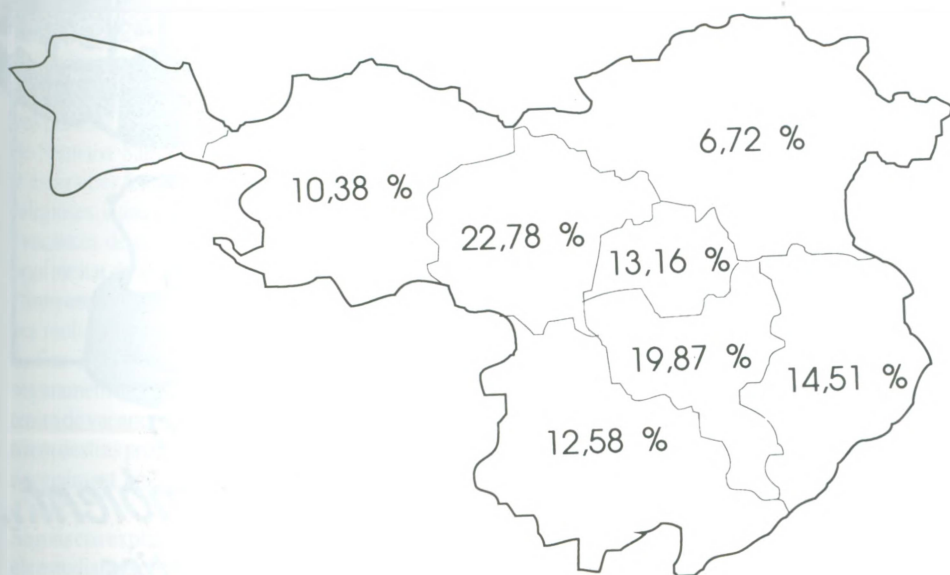
Per a l'Alcalde Macias, el 1991 fou un temps d'espera en el sector de la construcció. El balanç que la primera autoritat local fa en el recull de dades presentat dijous passat, reconeix que l'aparent recuperació del sector s'ha fet gràcies a les rehabilitacions, les reformes i les ampliacions. Macias localitza un dèficit important d'habitatges per als segments socials menys afavorits econòmicament. En conseqüència, diu l'Alcalde, s'ha d'aplicar amb contundència el Pla d'Habitatges per recuperar aquests ciutadans desatesos.

Quant a la inversió pública, el batlle es queixa que les actuacions vinculades al 92 han comportat un volum extraordinari en la licitació dels organismes de l'Administració de l'Estat i les comunitats autònomes, mentre que els ajuntaments, sotmesos a una precària situació econòmica, veuen perillar cada vegada més la seva capacitat inversora. Macias tanca el balanç sobre la construcció a Olot anunciant que l'Ajuntament actuarà preferentment al nucli antic.

La Garrotxa és la comarca gironina que més exporta

Quasi el 23% de les exportacions de les comarques de Girona es fa des de La Garrotxa, lloc on s'ubiquen les dues principals empreses de la província en el rànking de vendes a l'exterior. El pes de les exportacions garrotxines el porten les filatures, segons dades facilitades per la Cambra de Comerç referides al 1990.

Origen comarcal de les exportacions. (Font: "El comerç exterior de les comarques de Girona 1990").

· REDACCIÓ

Les empreses Càmping - Picnic SA (CAPISA) i "Hilaturas Victoriano Puigdemont, S.A." d'Olot i Sant Esteve d'en Bas respectivament, eren aquella data - l'última de què es tenen dades comparatives - les dues principals exportadores de les comarques de Girona. CAPISA, dedicada a la producció i comercialització de mobles de jardí (en suspensió de pagaments des del setembre de l'any passat), durant el 1990 va vendre a l'estranger per un valor de 2.704 milions de pessetes, mentre que la filatura Puigdemont va facturar a clients forans un total de 2.134 milions de pessetes. En la classificació de les empreses exportadores més potents, la Cambra de Comerç té registrat en sisè lloc la filatura besalunenca Salvador Vilarrasa, S.A., que va enviar fora de les fronteres estatals mercaderies per valor de 1.208 milions. Més avall en aquest rànking hi ha un altre filador, Francisco Pagès Valeri, S.A., d'Olot, que va exportar per 660 milions. Dins del rànking estatal d'exportadors surten CAPISA i Puigdemont en els llocs 226 i 302 respectivament.

La resta de les principals empreses exportadores gironines pertanyen al ram de la metal·lúrgia (Acebsa, 1.955 milions), al paper (Riera, S.A., 1.293), a la maquinària d'arts gràfiques (Comexi, S.A., 1.208 milions), o a complements de càrniques (Fibran, S.A., 1.178 milions). En total, les exportacions gironines van sumar 68.263 milions de pessetes, davant d'unes importacions valorades en 87.084 milions. Tot i que el balanç és negatiu, l'any 1990 es va trencar la tendència a favor de les importacions, i mentre que aquestes van augmentar un 6,7%, les exportacions ho van fer un 12,4%.

El sector tèxtil

La maquinària (15.433 milions), la fusta i el suro (9.728 milions), el tèxtil (8.486 milions), i el paper -

arts gràfiques (6.889 milions), porten el pes de les exportacions gironines del 1990. El ram tèxtil es va recuperar de la forta davallada experimentada un exercici enrera. Així doncs, mentre que l'any 1989 les exportacions de filats van baixar un 16,5%, el 1990 van pujar fins al 23,27%, superant fins i tot els nivells del 1988.

L'anàlisi que del sector tèxtil fa la Cambra de Comerç indica que aquest ram fou un dels més dinàmics, cosa que provocà un augment del seu pes específic en el conjunt de la indústria gironina. De totes maneres, l'estudi de la Cambra recorda que aquest fort creixement de les exportacions (el 23,27%) fou degut en part a la davallada del preu per quilo de filat.

Més de la meitat de les exportacions corresponen a filats de cotó, i segueixen en ordre d'importància la filatura sintètica, les peces de vestir ja confeccionades, i teixits de punt.

La principal característica de les vendes gironines a l'exterior és l'alt grau de concentració que registren. El 86% de les exportacions van en algun país europeu, d'entre ells sobretot a França (33,36%), Alemanya (10,39%) i Gran Bretanya (10%). Fora d'Europa, els receptors de les nostres mercaderies són principalment Estats Units, Canadà i Mèxic.

El paper de La Garrotxa

Les comarques gironines més exportadores (el 1990) foren La Garrotxa, d'on sortí el 22,78% del total, i el Gironès, amb el 19'87%. Darrera d'aquestes dues se situen el Pla de l'Estany (13'16%), el Baix Empordà (14'51%), la Selva (12'58%), el Ripollès (10,38%) i l'Alt Empordà (6,72%). L'estudi de la Cambra de Comerç es basava en empreses que superessin els cent milions de facturació a l'exterior. La Cerdanya no surt en la llista perquè no hi existeix cap indústria que sobrepassi aquesta xifra.

B REUS

Tortellà L'Ajuntament de Tortellà ha aprovat de manera definitiva els pressupostos del 1992, valorats en quasi cinquanta - quatre milions de pessetes, després que en el termini legal d'exposició al públic no es va presentar cap al·legació.

TEISA A partir del dia 1 de maig la companyia TEISA farà més viatges entre Olot i Girona, en virtut d'un conveni que es va signar entre l'esmentada empresa i el Consell Comarcal de la Garrotxa, amb la finalitat de millorar el servei de transport públic de viatgers a la comarca. D'aquí a unes quantes setmanes, també segons es va especificar en el tracte, s'obrirà una línia nova entre Olot i Lloret de Mar, així com una ruta cap a Girona passant per Montagut i Tortellà a fi de recollir passatgers d'aquestes dues localitats. El conveni l'han finançat el propi Consell Comarcal i la Generalitat. La seva vigència és fins el 31 de desembre d'enguany.

Castellfollit La recollida d'escombraries a Castellfollit de la Roca es farà a partir de les 8 del matí i no a la nit, segons han acordat l'Ajuntament i l'empresa concessionària del servei. El canvi d'horari ha estat motivat per les queixes que alguns veïns han fet arribar a l'equip de govern perquè els molestaven els sorolls dels camions encarregats de la recollida. El servei es farà tres dies a la setmana, dilluns, dimecres i divendres.

"El Soroll" Aquest divendres es presentarà el número set de la revista "El Soroll de les Fonts", editada per l'Ajuntament de Sant Joan. Coincidint amb la nova edició, la redacció de la revista ha organitzat una taula rodona sobre Sant Jordi que tindrà lloc al saló d'actes de l'Ajuntament, a les 9 del vespre.

Ginkama L'Agrupació Escola Nostra Dona del Tura ha organitzat una ginkama que tindrà lloc avui dijous al centre de la ciutat, coincidint amb la celebració de la festivitat de Sant Jordi, patró de l'Agrupació. La ginkama servirà per recollir fons destinats a arreglar el teulat de l'església parroquial de Sant Esteve.

Les Preses Amb l'slogan "Les Preses, un jardí", avui dijous s'ha instal·lat una parada de venda de roses a la plaça de l'Ajuntament de Les Preses, a càrrec del mòdul de jardineria de l'Escola Taller. Per tal de promoure el costum de regalar roses la diada de Sant Jordi, la parada de Les Preses donarà dues flors al preu d'una.

Belles Arts El proper dia 27 d'abril s'obrirà el termini de preinscripció al primer curs de l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics d'Olot. Aquest període es tancarà el dia 8 de maig. Els interessats s'han d'adreçar a l'Escola de dos quarts de 12 a dos quarts de 2 els matins, o de 18 a 20 h. les tardes.

Pere Serrat El regidor de Cultura de l'Ajuntament d'Olot, Pere Serrat, serà el convidat de la trobada -col·loqui que, organitzada per CiU, tindrà lloc als locals del Centre Catòlic aquest divendres dia 24 a les 10 de la nit. L'acte s'emmarca en la sèrie de xerrades amb regidors del Consistori olotí que l'esmentada coalició ve organitzant al llarg de la present legislatura municipal.

Casal d'Avis Avui dijous, a dos quarts de 5 de la tarda es lliuraran els premis del setè Concurs Literari Comarcal del Casal d'Avis d'Olot. L'acte tindrà lloc als locals de l'esmentada entitat, amb la presència del regidor Francesc Massegur.

L'Ajuntament edita una guia sobre medi ambient

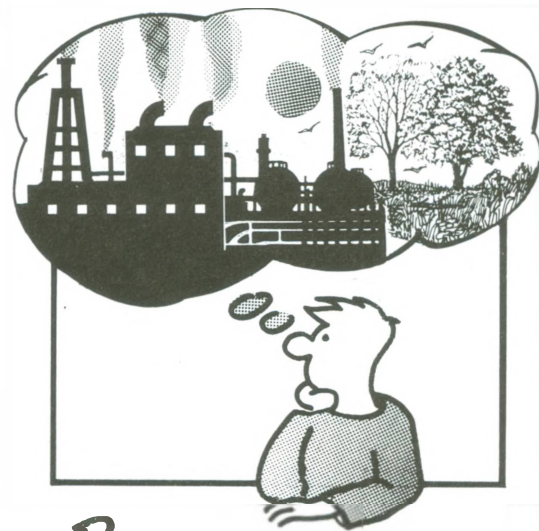
· REDACCIÓ

Amb el títol de "Pensem en el medi ambient, consells pràctics", l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Olot ha editat dotze mil exemplars d'una guia en la qual es donen una sèrie de pautes de comportament adreçades al ciutadà relatives a la protecció de l'entorn natural. La guia ve a ésser un recull de consells que abans se'n deien d'urbanitat, va dir el regidor Jacint Xuclà la setmana passada amb motiu de la presentació del treball. El responsable de l'Àrea de Medi Ambient considera que si la gent dedica el seu temps a llegir el llibret s'haurà donat una passa important en aquest camp.

Pensem... té 44 pàgines, impreses sobre paper reciclat. Consta de cinc grans capítols, en funció del lloc on aplicar els consells: a casa, a la ciutat, quan anem a comprar, amb el cotxe, i al bosc. Pel que fa a les pautes a seguir a la llar, la guia inclou una sèrie de consells relatius al tractament del paper, el vidre vell, les piles, la roba usada, els mobles vells, el jardí, l'estalvi d'energia, la calefacció i l'aigua. Quant al comportament dels ciutadans a la via pública, el llibret editat per l'Ajuntament parla del soroll, les runes, els arbres, els gossos, els coloms, les rates, els insectes i els horts. Pel que fa a les compres, l'Àrea de Medi Ambient fa una especial incidència en el tema dels embolcalls, els esprais i els detergents, productes amb un alt percentatge de responsabilitat en la contaminació mèdica - ambiental. En relació amb el cotxe, s'explica la necessitat de gaudir d'un aire net, què fer-ne dels olis usats, dels pneumàtics i les ferralles.

La guia també inclou un mapa d'Olot on s'han localitzat els contenidors de vidre, de paper i de piles.

Contràriament al que l'Ajuntament havia anunciat en un principi, els llibrets es repartiran la setmana que ve bústia a bústia a totes les llars de la ciutat, i no caldrà

Pensem en el medi ambient... Consells pràctics.

 Ajuntament d'Olot
Regidoria de Medi Ambient

anar-los a buscar ni a la Casa de la Vila ni al Consell Comarcal. Olot serà una de les primeres ciutats de Catalunya que haurà tirat endavant una iniciativa d'aquesta mena.

Llibres

· GASPÀ HERNÁNDEZ

Sempre és una lliçó, per damunt de tot d'humilitat, rellegir els articles de Larra. I més en la setmana literària per excel·lència. Mariano José de Larra definia la literatura com *l'expressió del progrés del poble; i la paraula, parlada o escrita, no és més que la representació de les idees, és a dir, d'aquest mateix progrés*. Aplicant això a la realitat d'aquests dies, hi ha pocs elements que facin pensar en el progrés i molts en el pessimisme més absolut.

Aquesta diada de Sant Jordi només surten al carrer dues novetats editades a La Garrotxa. És una xifra pobra si tenim en compte que hi ha desenes de persones de la comarca que escriuen però que no publiquen per falta de canals, per manca -en definitiva- d'editorials que s'atreveixin a comercialitzar productes de difícil sortida. En aquest sentit, som molts els qui tenim l'esperança posada en l'Editora de Batet, una de les poques iniciatives que pot demostrar que La Garrotxa pot ser tan "força" literàriament com Girona o com Barcelona. Aquesta editora feta a mà torna a l'aparador després d'un parèntesi. Ho fa amb assaig, i tots sabem que els lligams entre assaig i

literatura són -com a mínim- discutibles. Però aquesta precisament ha d'ésser una de les funcions d'una editorial, com ho ha d'ésser la publicació de llibres infantils o sobre jardineria. Lluny d'això, és un dels elements positius com ho són els Premis Ciutat d'Olot que es concedeixen dissabte. Gràcies a la dotació econòmica i al prestigi del jurat, els Ciutat d'Olot demostren cada cop més que amb voluntat les iniciatives que potencien l'acostament escriptor - lector poden anar endavant sense esclafar-se contra un mur de fons com ha passat amb els premis Bertrana de Girona. Han baixat tant el llistó que la valoració d'una obra d'art es convertirà en fenomen de masses.

Mentrestant, espero que aquest dijous llueixi el sol. Així, les mestresses de casa podran treure el gos a passejar, anar a la peixateria i fins i tot acostar-se al Firal a comprar un llibre. La llàstima és que el paper del llibre no serveixi per a gaire res. Quan puguem embolicar l'esmorzar amb les pàgines d'un llibre llavors, i només llavors, es tornarà a vendre literatura.

Els viatges dels garrotxins han tingut les Balears com a principal destí

Menorca, Mallorca i Eivissa, per aquest ordre, han estat el destí més triat per la majoria de gent de La Garrotxa a l'hora d'anar de vacances aquesta Setmana Santa. Molta gent també han escollit anar a París,

coincidint amb la recent inauguració de l'Eurodisney. Per altra banda, els nivells d'ocupació turística a la comarca, com els tres últims anys, han arribat quasi al cent per cent.

• R. SARGATAL

Per les vacances de Setmana Santa no se sol fer el viatge de l'any ni el viatge dels somnis, per això a les agències no predominen reserves per anar a països exòtics ni llunyans. Les de Setmana Santa en pocs anys han passat d'ésser unes festes amb fortes connotacions religioses, a uns dies que podríem anomenar "vacances de primavera". Aquesta primera oportunitat de trencar la rutina des de les ja "llunyanes" festes nadalenques, és aprofitada per molta gent per sortir fora de la població o, fins i tot, fora del país. Els garrotxins, segurament condicionats pels pocs dies que tenim de vacances en aquesta època de l'any, triem destins propers per passar aquests dies, normalment amb la família o amb el grup d'amics.

Segons ens expliquen les agències de viatges, els estudiants solen marxar abans que arribin les vacances per a la majoria de la gent. Aprofiten l'última o la penúltima setmana de classes per celebrar amb un viatge el no gaire llunyà fi de curs. Aquests grups, que solen coincidir amb un curs o una classe, aprofiten aquests dies sobretot pels preus. *Com que encara no és temporada alta*, ens explica un alumne encarregat d'organitzar el viatge de fi de curs d'un centre educatiu de La Garrotxa, *ens surt tot molt més a compte, i per menys diners podem fer el mateix que unes setmanes després ens sortiria quasi el doble de car. A més, així tenim més dies de vacances, ja que després de tornar encara tenim una setmana completa per reposar*. El cert és que durant les vacances, que en principi haurien de servir per descansar, ens fatiguem més que si treballéssim. Però l'important és canviar d'ambient uns dies.

La gent de mitjana edat prefereixen viatjar, majoritàriament, amb rutes programades des d'una agència. Aquest any han preferit, com ja fa temporades, reservar places per a les Balears, concretament a Menorca, seguida de Mallorca i Eivissa. Aquesta època, un viatge d'una setmana a les Balears pot costar entre les 30.000 i les 70.000 pessetes per persona. Egipte ha tornat a ésser una demanda generalitzada, després que a causa de la Guerra del Golf van baixar molt les demandes.

Eurodisney, l'Expo 92 i Amèrica

Aquest any, el que també ha "arrasat" ha estat Eurodisney, el nou parc d'atraccions inaugurat als voltants de París. Algunes agències no recomanen anar a l'Eurodisney per la gran quantitat de gent que es preveia que hi anés, i pel poc rodatge que hi ha al

principi. És aconsellable anar-hi més endavant. Per la seva banda, l'Expo 92 de Sevilla no ha estat un destí triat per Setmana Santa, ja que encara no era inaugurada, però a Olot, en quasi totes les agències hi ha una gran demanda de bitllets i hotels per anar a visitar-la més endavant. Força garrotxins han triat l'opció d'anar a Amèrica pel fet que alguna agència ofería uns preus molt baixos comparats amb altres anys. *Per pocs diners més dels que et costaria anar a les Canàries, aquest any podien travessar totalment l'Atlàntic i anar a Mèxic o Nova York*. Aquestes ofertes han estat possibles gràcies als volts "charter" que hi havia previstos. Així doncs, els preus oscil·len entre les 50.000 ptes. per anar en un destí proper com París, Roma o les Illes, a 150.000 ptes. quan es tracta d'Amèrica.

Paral·lelament, les demandes per anar als països de l'Est últimament han baixat. *La gent prefereix esperar una mica a veure què passa en aquella zona abans de visitar-la*.

Els hàbits dels garrotxins

Des de força dies abans de Setmana Santa era impossible trobar lloc per anar-los a passar a les Balears. Les empleades de les agències de viatges de la comarca expliquen que els garrotxins ens acostumem a viatjar cada vegada més. Tot i això, encara n'hi ha que van a última hora a encarregar les vacances de Setmana Santa. El temps idoni per anar a l'agència a començar-se a mirar les ofertes d'aquell any seria seria l'última quinzena de febrer, uns dos mesos abans. D'aquesta manera ens assegurariem el destí triat. Si no, el que pot passar és que si tries anar en un lloc i no ho encarregues amb temps, et quedis sense plaça i hakis d'anar on puguis. Tot i això, molts garrotxins encara aprofiten els

quatre dies de festa per anar en un apartament de la costa.

Ocupació a La Garrotxa

Pel que fa a La Garrotxa, fins ara estàvem acostumats a ésser una comarca que majoritàriament exportava turistes, però des de fa un temps notem que ens visiten més persones. Segons Pere Reixach, president de l'Associació d'Hostalatge de La Garrotxa, la Setmana Santa es podria dividir en dues parts: la primera, que seria fins el dijous, en la qual l'ocupació ha estat més gran que al llarg de l'any, però no al cent per cent. Llavors la segona part seria a partir del dijous fins al dilluns. Aquests quatre dies en què tothom fa festa, La Garrotxa rep molts visitants i des de ja fa uns anys quasi tot queda ple, amb un nivell d'ocupació molt elevat (quasi el cent per cent) en els establiments d'allotjament. També ens diu que hi ha molta gent que ja ve fixa a La Garrotxa des de fa anys. *És difícil dir si ve més gent d'un any per l'altre -assegura Reixach-, perquè no es pot comprovar. Com que només hi ha 605 llits en tota la comarca, quasi sempre s'omplen. Si hi hagués cent llits més sabríem si els omplim o no. El que sí que es pot afirmar -continua el president de l'Associació-, és que l'afluència de visitants d'un dia ha augmentat considerablement, però aquests només vénen a La Garrotxa per a una sola jornada i s'allotgen en hotels d'uns 50 o 60 quilòmetres de distància*.

Per altra banda la vaga, que tanta incidència ha tingut a la costa, aquí quasi no s'ha notat perquè la majoria dels establiments hotelers garrotxins tenen un sistema de treball familiar, i no necessiten gaire personal per enllestir la feina, cosa que és ben diferent en un gran hotel o restaurant.

Campistes Nombrosos turistes van practicar l'acampada lliure al terme municipal de Montagut les passades festes de Setmana Santa, segons va informar dimarts Ràdio Olot. L'acampada ha provocat malestar entre els veïns del poble perquè precisament l'Ajuntament havia aprovat un ban pel qual es prohibia expressament parar la tenda en llocs no preparats per al campisme. La decisió municipal es va acordar com a conseqüència de les experiències viscudes anteriorment. Segons diverses fonts informants, molts campistes deixen les escombraries al mateix lloc on han passat les vacances, provocant que al final del període festiu es recullin deixalles calculades en unes quantes tones de materials diversos.

Institut de F.P. Fins el proper dia 2 de maig es pot veure una exposició d'obres aportades per estudiants de l'Institut de Formació Professional de La Garrotxa al Casal de la Joventut (Torre Malagrida). La mostra, titulada "L'Exposició Universal", ha estat organitzada pels delegats de cursos de l'esmentat centre d'ensenyament i s'inaugurarà de manera oficial avui dijous a dos quarts de 8 del vespre.

Teatre El grup Sucarrats Teatre, dijous que ve, dia 30, escenificarà l'obra "La Puri, el iaio, el nicu i el senyor de Puerto Ricu", original del mateix grup. Els actors, que també tenen cura de la direcció, són Paula Hernández, Pep Fargas i Jordi Borràs. L'escenografia, molt impactant, ha estat obra de Tavi Algueró. "La Puri..." es representarà a dos quarts d'11 del vespre al Casal Marià.

El bon temps acompanya el Mercat de l'Artesania i el Roser de les Fonts

Aquest cap de setmana les altes temperatures van ésser un ingredient engrescador perquè els olotins sortissin al carrer, iniciant pràcticament el cicle de festes populars que no s'acabaran fins la tardor. Dissabte el centre de la ciutat, i en concret el Firal, era ple a vessar de gent encuriósida per l'oferta dels mercats de l'Artesania i de Brocanters, tal i com mostra la foto de l'esquerra.

Per la seva banda, el barri de les Fonts va celebrar el seu tradicional Roser amb la no menys habitual assistència massiva de veïns i forans.

Juntament amb diversos actes, dilluns a la tarda el prat del Triai fou, una vegada més, el punt de trobada dels sardanistes. En la foto de la dreta, un moment de la festa.

La cultura manual de Miquel Plana

· JOAN BARRIL

Fa un parell de setmanes me'l vaig trobar per Olot sota la pluja i em va dir que li feien un homenatge. En Miquel Plana creu no ésser home d'homenatges. Diu que això dels homenatges envelleix, i tinc curiositat de saber si després de l'homenatge que la ciutat li retrà aquest cap de setmana a Miquel Plana se li acabarà posant cara de moneda commemorativa. El trànsit del taller a l'acadèmia sempre és arriscat. Però un homenatge no és necessàriament entrar en cap acadèmia. En aquest cas és simplement una manera que els seus molts amics li diguem que l'estimem i l'encoratgem a continuar treballant com ell treballa. Evoco la figura d'en Miquel Plana precisament a Sevilla, embadalit encara pel devesall d'altíssima tecnologia que diuen que hi ha a la Cartuja. Dintre del pavelló de Catalunya, sobri i elegant al costat de l'arquitectura fallera dels veïns, s'hi exposen entre altres coses una petita col·lecció de llibres molt antics, tots ells tancats dintre d'una peixera d'història. Al pavelló dels Estats Units també s'hi exposen els documents originals de la primera Constitució nord-americana. Al pavelló de França els visitants transiten per un pou fosc il·luminat només per retalls de llibres. És curiós que en un àmbit tan informàtic com el de

l'Expo, els fonaments de tot, les peces més valuoses que els països ofereixen a la llum pública siguin els llibres. Potser d'aquí a un parell de segles, a l'Expo del planeta Júpiter, s'hi exposaran els llibres de Miquel Plana i la gent dirà: "A finals del segle XX encara hi havia gent que feia cultura a mà."

La gent que ens dediquem a les coses d'escriure no acostumem a tenir gaire consciència dels suports materials de les paraules. Enduts per l'engreïment de l'esperit, ens arribem a creure que tot allò que pensem arriba a la gent per l'aire i no pel paper. Per això és important seguir el rastre de les paraules que surten de la ploma i veure com s'embruten de tinta, com cristal·litzen en el plom, com es dipositen lletra per lletra, com taquen les superfícies, com es cusen les unes a les altres. Jo he tingut el privilegi de donar les meves paraules a en Miquel Plana perquè me les tractés bé i me'ls ensenyés a anar pel món. I allò que en les meves mans només eren gargots després de passar pel taller d'en Miquel han assolit la lluentor de les proclames. Homenatjar en Miquel és homenatjar la feina ben feta, la grandesa de la lletra menuda i l'evidència que la cultura només es pot fer a mà i en bona companyia.

JOSEP LLUÍS RUIZ I JUSMET
ODONTOLOGIA GENERAL I ORTODÒNCIA

c/. Pare Roca, 11, 1º, 2ª - Tel. 27 09 76 OLOT

TARGETES: Eurocard/Acces/American Express/Master Card/Visa/Targeta 2000

CLÍNICA DENTAL

Dr. TOMAS BOIX I SANS

Metge - Dentista - Estomatòleg

Plaça Clarà, 12-2ºn. 1ªra Tel. 26 95 19 OLOT

Jaume Bach:

“La publicitat també és un mitjà de comunicació”

Fins el dia 3 de maig, la Sala Oberta del Museu Comarcal acull una exhaustiva mostra de cartells que el dissenyador olotí Jaume Bach, actualment resident a Barcelona, va realitzar durant la seva estada a Olot entre els anys 1979 i 1985. Tot esperant una ocasió més propícia per recordar aquells anys d'intensa activitat, poc abans de la inauguració de l'exposició Jaume Bach va parlar amb aquest setmanari de l'objecte de la mostra: els cartells.

Jaume Bach a la inauguració de l'exposició. (Foto, Núria Santiago / El Punt).

· ANTONI MAYANS

-Tu no t'has considerat mai un cartellista, però durant la teva estada a Olot vas realitzar més d'un centenar de cartells. Com expliques aquesta contradicció?

No em considero un cartellista perquè, tradicionalment, la gent que s'ha dedicat al cartell s'ha centrat exclusivament en aquesta especialitat, que exigeix unes tècniques concretes. En canvi jo no em considero un especialista, sinó que em dedico a la comunicació visual i gràfica, que pot plasmar-se en múltiples suports (cartells, anuncis, tanques, etc.). El fet que n'hagi fets molts és enginyós. En primer lloc, no sempre ha estat voluntat meua: els temes en els quals vaig treballar m'ho exigien. Per a les associacions que me'ls encarregaven el suport bàsic era el carrer, i els cartells són peces de carrer. En segon lloc, bona part dels cartells s'expliquen molt millor en el conjunt d'altres suports que els envoltaven. És el cas de la campanya de la CUE, en la qual els cartells no tenen gaire relleu i, en canvi, el conjunt tenia molta més entitat.

-Què t'atrau dels cartells?

El cartell constitueix un repte interessant. Exigeix condensar en poc espai, en menys d'un metre quadrat, una idea, un concepte. Empastifar lletres i imatges és senzill; que això comuniqui, que és el que ha de fer un cartell, és un repte.

-Què ha de tenir un bon cartell?

Bàsicament, dues coses. En primer lloc, impacte visual, força gràfica, que es faci veure. En segon lloc, ha d'expressar i comunicar alguna cosa. No dic que tots els cartells aplegats en l'exposició compleixin aquests requisits. En el de la Lletissonada, per exemple, hi ha un atapeïment de missatges. En canvi, els cartells de teatre són més

aconseguits en aquest aspecte.

-En els primers cartells que vas fer, tu ets alhora l'autor del disseny i de la il·lustració. Més tard, bona part de les il·lustracions dels teus cartells seran d'encàrrec. Per què?

Cada cartell necessita un tipus d'imatge determinada, una expressió gràfica més adequada que una altra, segons el concepte que vols comunicar. Seria una casualitat que totes aquestes expressions corresponguin a les que tu saps fer com a realitzador personal. Això ho fan Miró o Tàpies, però, al meu entendre, cometen errors: la imatge del mural de Miró per al Barça, per exemple, no és la més adequada. Quan comences, potser ho fas per les ganes que tens de fer-ho tot. Però seria absurd que tots els meus cartells fossin caricatures. En un cartell hi va bé una fotografia, en un altre una imatge d'arxiu, en un altre la il·lustració d'un artista determinat...

-En aquest sentit, tu has manipulat sovint imatges de quadres coneguts (“Llibertat guiant el poble” de Delacroix en el cartell de Marat - Sade, “Els afusellaments de la Moncloa” de Goya en el cartell dels Virtuosos de Fontainebleau, etc.). Quina és la finalitat d'aquest recurs?

Això podria tenir moltes lectures, una de les quals seria que no sé crear imatges noves. Em sembla, però, que tenint en compte que el cartell és una peça de comunicació hi ha unes imatges d'una gran força que s'han d'aprofitar. Per exemple, la imatge de la “Llibertat guiant el poble” té una càrrega expressiva que t'estalvia introduir el concepte de la llibertat en el cartell. Després, amb la manipulació d'aquesta imatge, la reconduïxes cap al que t'interessa comuni-

car. Els tòpics, en els mitjans de comunicació (en el cinema, per exemple), sempre funcionen. Són com un diccionari d'imatges del qual pots disposar en qualsevol moment.

-El cartell sembla condemnat a ésser un gènere menor dins la comunicació gràfica i visual: amb prou feines apareixen en les revistes del sector, no se'n fan exposicions... Quina creus que és la raó?

Qui genera les activitats de comunicació? Les empreses, les institucions, les associacions. Cada receptor del missatge necessita un tipus determinat de canal de publicitat. Si la Generalitat vol explicar els seus comptes, per exemple, li resulta més rendible encartar un quadern de grantiratge. El missatge del cartell no té gaires productors. És una peça de carrer, que es dona en nuclis reduïts, als pobles, als barris. A les ciutats, tot i que un cartell pot anunciar encara una exposició, els altres mitjans se'l mengen. Si interessa que la gent vagi al teatre és molt més eficaç una tira al diari que digui: “Poliorama - Cyrano - Flotats”.

En aquest sentit, és significatiu el que està passant amb els cartells de teatre, dels quals s'està discutint la validesa. Un cartell de teatre que et parla del contingut de l'obra no és segurament la imatge més adequada. Els cartells del Lliure -com el de “Les tres germanes”, per exemple- són maquiassims, molt bons, però són cartells de saló, inviablès com a reclams publicitaris.

-La polèmica al voltant de l'últim cartell / anunci de Benetton, té a veure amb l'ètica o amb el gust?

S'ha discutit molt. La publicitat és un element més de la comunicació, com ho són la premsa i la televisió. Si des d'aquests mitjans es parla de la SIDA, del càncer o de la guerra del Golf, tothom ho considera normal. En canvi, que un missatge comercial ho prengui com a tema no es considera seriós, com si la publicitat no fos seriosa. A mi em sembla lícit que una marca amb canals de comunicació consideri convenient associar al seu missatge un tema d'actualitat. L'escàndol que s'ha produït és desproporcionat si ho comparem amb la nul·la reacció de la gent davant de les imatges falses i manipulades de la guerra del Golf, que no van provocar cap clamor en contra.

Pel que fa a l'ètica, cal suposar que hi havia el consentiment de les persones que apareixen en la fotografia. D'altra banda, en les imatges no hi ha cap missatge en positiu o en negatiu, però la gent prejutja que quan es fa un missatge comercial s'ha de fer en positiu, que ha de ser maco, perquè així revertirà en la rendibilitat del producte, si és que en té. Jo prefereixo l'autenticitat de l'anunci de la SIDA a la falsedat de la major part dels missatges convencionals de la publicitat de televisió.

Xavier Carbonell: “La inspiració arriba treballant”

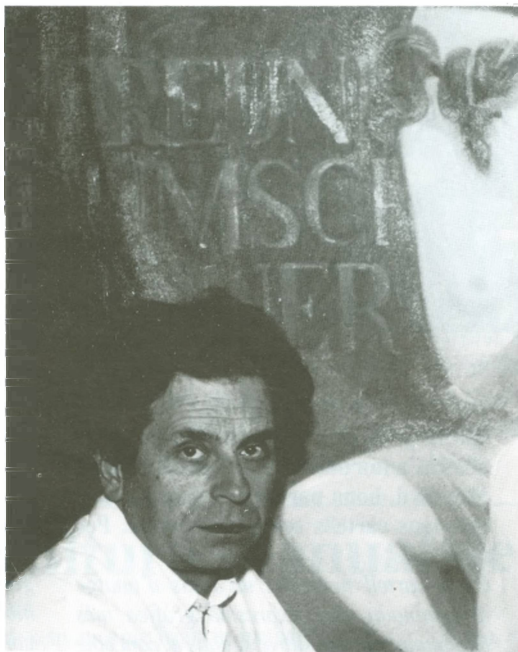
La setmana que ve el Parlament Europeu rebrà la darrera obra de l'artista olotí Xavier Carbonell, un quadre on es representa Europa amb el tema mitològic clàssic. S'hi pot veure Zeus convertit en brau que rapta Europa, la qual a les mans porta les dotze estrelles, símbol de la Comunitat. Al fons hi ha un fragment de l'“Oda a l'alegria” de Schiller, el text que va servir de lletra a la Novena Simfonia de Beethoven, l'himne europeu. *El text és en alemany, ja que l'autor ho va escriure originàriament en aquella llengua*, ens explica l'artista. El quadre és de diferents tonalitats de blaus, perquè el fons de la bandera d'Europa és blau i perquè la sala de reunions també és decorada d'aquest color.

· R. SARGATAL

Amb l'ambient de casa vaig començar a demanar pinzells i a dibuixar, de sempre que havia participat en concursos juvenils de pintura, havia guanyat premis, i de mica en mica m'hi vaig anar posant, quasi sense adonar-me'n, pensant que allò era el que m'agradava més i el que sentia, sempre ajudat per l'ambient familiar. D'aquesta manera Xavier Carbonell ens descriu els seus inicis en la pintura. El famós artista olotí ens explica que va començar a rebre les primeres lliçons del seu pare, el conegut Lluís Carbonell, i de les classes a l'Escola de Belles Arts d'Olot. També ha estudiat a París, Milà, Florència, Viena, etc. D'entre escultura, gravat, ceràmica, perspectiva, escenografia... el que li agrada més de fer és pintar a l'oli i a l'acrílic. Actualment té obres en llocs tan importants com la seu de la UNESCO a París, el Comitè Internacional Olímpic de Lausana, el Museu d'Art Contemporani de Mallorca, el Palacio Nacional de Bellas Artes de Mèxic, la col·lecció de la Diputació de Barcelona, la de la Diputació de Girona, el Museu Comarcal de la Garrotxa...

La inspiració

Carbonell ens diu convençut que la inspiració ve treballant contínuament, cada dia, tal i com fa ell. Però també s'inspira viatjant, observant coses... *Per exemple, la sèrie de l'“Òpera”, que vaig fer fa uns anys, em va venir veient una representació al Liceu, degut a l'escenografia, als tons que tenia el vestuari. Tot això em va fer pensar que se'n podia fer un quadre i a partir d'aquí tota una sèrie. No vaig pas anar a veure aquella òpera per inspirar-me o, per exemple, aquests quadres sobre tema urbà em van venir a París, quan hi vaig anar a lliurar els quadres de la UNESCO, passant per un lloc per on ja havia passat dues o tres vegades i no n'havia fet cas, en canvi en aquell moment no sé per què em va impactar.* Per tant, la inspiració habitual, per fer un quadre o una sèrie monogràfica, ve en el moment més impensat. Quan fa una sèrie l'estudia a fons. Li agrada documentar-se, fer-ne visions diferents, com més enfas més ganes tens de fer-ne, fins que arriba un moment en què veus que ho has de deixar i continuar altres quadres o fins que t'arriba la inspiració per a una altra sèrie. A l'hora de pintar i inspirar-se el que li ha servit més ha estat observar coses, viatjar... Veure un món que quotidianament no veus et suggereix coses noves. Des que l'any 64 es va començar a definir la seva

manera de pintar sempre hi ha uns punts de contacte que permeten detectar un lligam amb tota la seva obra. *Hi ha unes qualitats i uns gruixos que encara ara vas utilitzant.* Xavier Carbonell classifica la seva obra de *personal i dins d'una línia expressionista*, i li sembla que és *una pintura relaxant sigui pels colors, pels temes, pels detalls...* El tema, sempre és totalment imaginari, ens explica. *Pot ésser anant pel món portant un petit bloc, que veigs una cosa i prenguis quatre ratlles, quatre ratlles mal fetes.* Això, quan ets a l'estudi, per exemple, una ratlla de l'apunt dibuixada torta et suggereix deu espais diferents. Abans de començar a pintar un quadre es documenta, fa molts croquis. Per exemple, quan va fer la sèrie de l'“Òpera” va estudiar guions de les òperes que volia pintar per copsar l'ambient de les diferents èpoques. *En el quadre de Tosca, com que el primer acte passa en una església, al fons hi vaig pintar l'escut de Sant Pere que hi havia a l'època napoleònica, en la qual fou ambientada l'òpera. A molta gent li passarà desapercebut, però quan ho vaig fer em va crear una il·lusió que feu que el pintés amb més interès, enriquint l'obra.*

El mètode

El pintor ens explica que quan acaba un quadre el posa en un lloc on no el vegi, de cara a la paret, com diuen alguns artistes, perquè quan el tornes a veure al cap d'un temps, hi veus coses noves; tornar-lo a

posar al cavallet, tornar-lo a remenar, i si és possible, tornar-lo a posar de cara a la paret. Xavier Carbonell creu que un quadre al cap d'un temps, d'uns anys, s'hauria de tornar a revisar i sempre hi trobaries coses per retocar, revisar, millorar. *Potser perquè ja tens dos anys més d'experiència en la teva carrera.* Confessa que li agrada pintar quadres de grans dimensions ja que és una forma d'esplaiar-me més. *Quan he de preparar una exposició començo a pintar els quadres grossos.* Quan prepara una mostra, ens explica, de vegades pensa en les parets de la sala per intentar que tingui una bona imatge en general. *Quan vaig fer el quadre per al Comitè Olímpic, com que m'era igual donar-li uns tons que uns altres, vaig lligar-lo amb els tons que hi ha a la sala.* Li agrada pintar en dies clars, en què hi hagi molta llum, molt de sol. *Pinto molt per emocions, però també sóc molt cerebral, m'agrada pensar-m'hi molt.*

Obsessió per l'ordre

Entrant a l'estudi olotí de Xavier Carbonell t'adones que és un home molt ordenat. Ell ens ho corrobora: *No només m'he anat tornant ordenat a mesura que m'he anat fent gran, sinó que també m'he tornat més estricte amb els horaris de treball, i en general m'agrada la puntualitat.* Diu que no sap per què, però creu que si tothom fos puntual s'aprofitaria molt més el temps. *Aquest ordre es reflecteix en la meua pintura pel fet de buscar-hi sempre línies horitzontals, al mateix temps que verticals per tal de compensar, fent figures geomètriques...*

També explica que si no hagués pogut ésser pintor li hauria agradat ésser músic. La música li agrada molt, sobretot Verdi, Wagner... *Però com més música escoltes més en descobreixes i més t'hi interesses.* Una altra de les aficions que queda més palesa en observar el seu lloc de treball és el col·leccionisme: col·leccions de barrets, rellotges de butxaca, instruments... *m'agrada tenir-les ordenades, fent formes a les parets...* ens explica l'artista mostrant-nos les seves peces preferides. *Abans ho guardava una mica tot, però ara penso que val més la pena conservar poques coses i tenir-ne més de cada una, que no pas col·leccionar moltes coses i no tenir res.* Prefereix adquirir coses antigues perquè tenen com un caliu, en canvi les coses modernes, tot i que són més perfectes de formes, són més brillants, més llises, en definitiva més fredes.

Xavier Carbonell ens explica que la ciutat on va néixer li agrada, hi ha la gent que coneix, que ha vist de tota la vida i a la vegada és un lloc on per treballar t'hi sents bé. *Com que a mi m'agrada la ciutat aquí m'hi sento bé, si Olot fos una ciutat molt grossa hi hauria moltes coses que t'estirarien, com conferències, actes, inauguracions... que em distraurien, tant si hi hagués d'anar per força com per gust.* En canvi aquí està una mica reclòs i tampoc no estàs solitari com en un poble de l'Alta Garrotxa o de l'Empordà, com hi ha artistes que els agrada. *M'agrada tenir un contacte amb la societat. El que m'atrau és sortir, viatjar...*

SARDANES A SANT ROC

En Codinach ens comunica que diumenge que ve a la tarda farà tocar sardanes a Sant Roc. (De la premsa local dels anys 1908 - 1920)

Al cor del estiu les ballades de sardanes havien estat a finals del segle passat -i podríem dir que encara avui dia- un acte festiu per excel·lència. Ballar sardanes era una diversió generalitzada. Tothom s'hi feia.

A Olot, els mesos d'estiu era costum -avui perdut- de ballar cada diumenge a la tarda a les fonts de Sant Roc, i en havent sopat al Firal, una tongada de sardanes que distreien els olotins de la monotonia hivernal.

Jo recordo perfectament veure penjat en un dels arbres del Passeig d'En Blay (dels que hi ha davant del cafè Esport), un rètol de cartró lligat amb un cordill que deia només AVUI SARDANES. I tots ja sabíem el que aquell rètol volia dir. El vespre d'aquell dia es tocarien sardanes al popular Firal.

Ja n'hi havia prou, ja no calia ni més propaganda ni més paraules. Amb aquest senzill anunci els olotins i forasters ja sabien que, en havent sopat, calia anar al Firal, seure en una de les moltes tauletes de cafè que hi havia arrencades de dalt a baix, prendre un refresc i ballar algunes sardanes. El jovent se solia acontentar passejant-se amunt i avall, picar l'ullet a alguna noia o ballar-hi les sardanes que ella permetia. Era una manera -ingènua a més no poder- de fer l'aleta a la noia que més ens agradava.

La gent gran, aclofada als sillons de vímet, feia petar la xerrada en inefables tertúlies. I allà les xafarderies hi feien el seu agost.

Les audicions de sardanes dels diumenges i dies de festa a la tarda a les fonts de Sant Roc, es van mantenir des de finals del segle XIX fins cap als anys vint de l'actual. La gentada que hi anava omplia el passeig i les dues esplanades de ran del riu.

Les fonts de Sant Roc, a l'estiu, eren un paratge que exercia una veritable fascinació a tothom.

El paratge, en el seu estat primitiu no podia tenir res a veure amb el d'ara. La "Revista Olotense" del dia 19 de maig de 1878 (núm. 55) ens parla de la urbanització que s'hi va fer. D'aquella data deu ésser la plantada de plàtans -avui gegantins- que les tardes de calor ens proporcionen la fresca més subtil i més agradable de totes les possibles; i potser la construcció, d'una manera senzilla, de les dues esplanades a dos nivells i del bastiment de pedra de la font principal, juntament amb les dues escalinates que donen accés a les esmentades esplanades. Aquestes obres tal vegada s'hi feren més tard.

Sovint els setmanaris locals d'aquella època donaven notícies relacionades amb les ballades. La "Revista Olotina" del 25 de juliol i 27 d'agost de 1908, remarcava que hi havia hagut una gran gentada a les sardanes tant del diumenge a Sant Roc com a les del Firal.

El més curiós del cas és com s'organitzaven aquestes

audicions. Per la mateixa premsa, i durant molts anys, les audicions de sardanes a Olot anaren a càrrec d'un tal Codinach, la identitat del qual no hem pogut esbrinar. Qui era aquest popular Codinach que -segons els setmanaris- feia tocar sardanes a Sant Roc? No ho sabem. Les cites eren freqüents i sempre solien dir, més o menys, això: "En Codinach ens fa saber que, si fa bon temps, diumenge que ve farà tocar sardanes a Sant Roc", o bé: "En Codinach ens fa saber que les sardanes anunciades per a demà al vespre al Firal, les farà tocar avui dissabte". I així una i altra setmana.

Aquest entusiasta sardanista es preocupava de llogar la cobla i, mentre tenien lloc les ballades, pidolava un donatiu a cada un dels assistents. Amb l'import total recaptat pagava als músics i -hem de suposar-ho- si li faltaven diners en posava dels seus, i si en sobraven se'ls ficava a la butxaca, que ben seus eren!

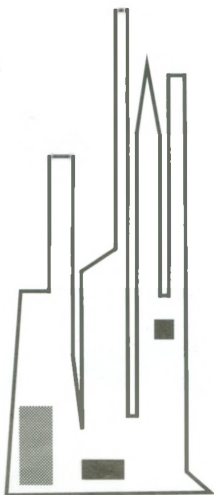
Jo recordo amb absoluta fidelitat que, cap als anys 1920, la feina que fins aleshores havia fet en Codinach la duia a terme un xicot ben plantat, de cara fina i rodona, correctament vestit, que passava per les taules dels cafès del Firal i sense demanar res -la gent ja sabia de què anava-, només parant la mà, la gent li donava un ral o deu cèntims per al finançament de les audicions. A nosaltres, quan vèiem el cartellet que deia AVUI SARDANES o bé DEMÀ SARDANES, se'ns obrien totes les portes del cor! Aquell dia podríem festejar la Joana, o la Maria del Tura, o la filla de la botiguera del Carrer dels Sastres. Tot ens era pàtria i, amb ben poca cosa, ens sentíem satisfets.

Diuen que actualment la gent jove no balla sardanes. Sembla que això és totalment cert. Per aquest motiu, a la llarga, podria perillar la Sardana (així, escrita amb lletra grossa). L'oferta de diversions que es dona avui al jovent no té ni fi ni compte, és amplíssima! Les motos i els cotxes ho arrassen tot. Avui priva el *rock and roll* com més dur millor. I la cervesa. I els accidents. Avui la premsa no diu "Demà en Codinach farà ballar sardanes a Sant Roc", sinó "Ahir, de matinada, van morir dos joves en accident de carretera".

ALEXANDRE CUÉLLAR
I BASSOLS

15
DOBLE
15

Aquell dia podríem festejar la Joana, o la Maria del Tura, o la filla de la botiguera del Carrer dels Sastres. Tot ens era pàtria i, amb ben poca cosa, ens sentíem satisfets.

LLETRES

ELS CONTROVERTITS

Premis Ciutat

Aquest treball sobre els Premis Ciutat d'Olot va ésser fet en el seu dia per a una revista més o menys institucional. Però com que en aquest relat sembla ésser que es reflecteix alguna lleu posició crítica al partit que governa la nostra nació, el treball es va desestimar. El més curiós i simptomàtic és que així ho va decidir una persona que en el seu dia es va jugar la cara per la llibertat en èpoques del negre franquisme. Avui no exposa ni un duro del sou per continuar en la línia. La petita, incerta i inhàbil reflexió sobre els Premis, que tal és, en resum, el contingut d'aquests papers, es va redactar amb motiu dels XXV Premis. S'ha actualitzat, sense tocar la intencionalitat ni l'esperit d'aquest text.

· DOMÈNEC MOLI

Tot just encetat l'any 1967, en una data del mes de febrer propera a la festa de Sant Francesc de Sales, se celebraven els primers Premis Ciutat d'Olot.

Vint - i - cinc anys més tard, en una data propera a la festivitat de Sant Jordi, l'abril del 1991, se celebren a Olot els XXV Premis Ciutat d'Olot. Ara som en temps de proclamació de la vint - i - sisena edició.

En el període de temps que va d'una data a l'altra, els esdeveniments han girat, totalment, moltes coses de la nostra societat. I aquests canvis, que cal veure com a convulsions inevitables en la vida dels pobles, han anat deixant un pòsit de records, d'influències, de modificacions estructurals, de vivències dels Premis que finalment els han configurat tal com són. Aquesta història, amb els seus alts i baixos, amb totes les seves contradiccions és, finalment, una realitat actual dels Premis.

Poques històries han sobreviscut, durant aquests vint - i - cinc anys, als fets que hem superat com a espectadors, "malditos", muts, d'uns canvis dirigits i regalats. Així doncs, hem vist la caiguda per defunció d'una dictadura feixista de butxaca, una transició d'opereta amb prínceps, colpistes amb bigoti, polítics als quals es votava per la seva bellesa, fins a l'assentament d'una democràcia migrada de llibertats i no exempta d'una opressió econòmica que les majories absolutes aliades

L'Alcalde Malibrán, llegint la plica d'un dels treballs guanyadors. L'Arcadi, en Buch i en Puigbó, dretes esperen que es desvetlli el misteri.

amb la mediocritat d'uns polítics amb excessius tics dictatorials, estan convertint, massa vegades, en una dictadura parlamentària. Aquest canvi no és poca cosa, com ho demostra la desaparició, reaparició, innovació, reconversió... de gran part dels fets culturals que han acompanyat aquest període. Avui podem dir tranquil·lament que res no és igual a fa uns anys. Fins i tot conceptes tan arrelats en la nostra mentalitat, com el de la divisió política en dretes i esquerres, han quedat obsolets i, una cosa molt curiosa, és veure com aquests temps els Premis han anat assolint, a la mirada de la gent, diferent qualificació segons l'entorn s'ha anat modificant.

Entendre la societat de fa vint - i - cinc anys a Olot, passa per donar una breu ullada als mitjans de comunicació. Era lluny, encara que no gaire, la munió de joves que mouria cap a una idea de llibertat i d'oposició a la dictadura una part de la premsa. Aquesta, l'any 1967, era en mans d'una generació que havia viscut tota la seva infantesa i joventut amb la guerra i la postguerra. A aquesta joventut no se li havia ensenyat altra cosa que un nacional - sindicalisme que passava per acceptar que el català era un dialecte, i que la llengua de l'imperi era l'espanyola. La majoria no sabien, ni de lluny, que Catalunya era una nació, i els qui ho sabien, coaccionats per la por de perdre situacions personals, callaven i callarien encara molts anys en aquesta ciutat d'"ordre i de seny". Si algú, aquí, els parla de la seva "lluita contra el franquisme", ho dubti. No ens vam jugar res. Si tota la gent que ara presumeix de la seva militància hagués estat allà, la dictadura s'hauria acabat molts anys abans.

Hi havia dos setmanaris, "Arriba España", que no enganyava pas ja des del seu mateix nom, i "La Misión". Aquest últim havia nascut a rel d'una de les famoses missions que l'Església organitzava com una mena d'aplec de la fe. Acabada la funció el setmanari havia quedat com una mostra del poder eclesiàstic, fidel aliat del general i les seves idees anticristianes, com la d'imposar una religió per a tot l'imperi. Cap dels dos setmanaris no gaudia de cap tipus de prerrogativa. Un Alcalde ex - militar, que mai no ha entès - suposo que ni ara - com es podia escriure en català ni per a què servia aquest pobre dialecte davant l'enlluernadora llengua d'"España", i un rector d'aquells d'abans, amb gest compungit i mirada cap a l'interior, el qual els feligresos veien com un ésser perfecte, asexuat com un àngel, sempre en trànsit d'aixecar el vol com un ocell del sant d'Assís, procuraven que ni en l'un ni en l'altre setmanari no s'escapés res que pogués ferir les fines sensibilitats del Movimiento o de la reserva espiritual que representàvem dintre un Estat que ja era de per si una reserva integral. Fets com el de la mort del Dr. Joaquim Danés, una de les figures humanes i culturals més importants que ha donat Olot al llarg de tots els temps, que fou silenciada en ambdós setmanaris a voluntat expressa de l'Alcalde, *si hubiéramos perdido nosotros tendríamos que jodernos*, o el boicot a un final de curs d'un ballet infantil donada la perversitat i immoralitat dels vestits propis del ballet clàssic, portats per nenes de sis, set i fins deu anys!, orquestrat pel sant

tat d'Olot

baró de Sant Esteve, podrien ésser dos exemples del que diem. La simbiosi Estat - Església era total, i no es notaria cap símptoma important de rebuig per part de la clerecia fins que la dictadura no donà mostres clares de debilitat i els dies del Sr. General s'anaven extingint irreversiblement. Llavors col·locarien molts peons en el joc de l'oposició mentre els bisbes continuaven entrant a les catedrals sota pal·li amb el cap de l'Imperio. La pressió contra la nostra llengua fou tan important, i l'esperit d'oposició tan feble, que fins algun dels prohoms "catalanistes" de la nostra ciutat havia qüestionat si no havia estat perdre el temps escriure en català.

En aquest ambient, organitzar uns premis a Olot, i convocar-los *bilingües* era un acte d'"esqueres". Aquest premi naixia com a continuïtat d'un premi patrocinat pel setmanari "Misión" i a resultes que aquest premi fou assolit pel redactor en cap de l'altre setmanari.

Potser l'efecte més positiu d'aquesta primera convocatòria fou la relació humana que es pogué establir entre gent de les dues redaccions que romanien estranyament separades, tenint en compte que totes dues eren involucrades dintre del mateix carro estirat pel cavall bicèfal de l'Estat i l'Església. Fins la festa del patró dels periodistes se celebrava per separat i a partir d'ara s'unificaria, fins que semblà més escaient celebrar la festa dels Premis per Sant Jordi, diada del llibre. Algunes històries dels anys seixanta i principis dels setanta anaven, però, iniciant un tímid canvi en l'ordre establert. S'estava configurant un embrió d'oposició que tenia com a protagonistes les sardanes, els caputxins, els escoltes... Mirat des de la perspectiva d'ara mateix tot això fa riure, però en aquell moment hi havia com una sensació d'entrar en el món dels herois, de tota aquella gent que corejava el "Diguem no" -que mai no vam dir- d'en Raimon. Aquesta situació duraria anys, encara. Aquests anys, d'una desesperant monotonia, els Premis passaren per períodes de total automaticisme. La inèrcia els mantenia. La inèrcia, i la voluntat a prova de desànim de l'Arcadi Vilanova. Gràcies a ell i a la col·laboració d'una junta que semblava inamovible, els Premis han arribat als nostres dies.

El Sr. Ferrusola, membre de la Diputació franquista, durant el seu parlament.

A pesar d'aquesta lleu sospita d'esquerranisme que es deduïa del bilingüisme, i del fet que pràcticament tot es premiés en llengua catalana, aquests Premis no representaren mai un esperit d'oposició oberta ni de defensa de la llengua a ultrança. No teníem el punt de referència necessari, que no va faltar als premis "Recull", per exemple. Amb motiu d'unes ratlles aparegudes en la premsa local en què es deia que els Premis feien pudor de ceba, clara referència al fet que només es premiessin obres en català, vaig creure el meu deure de contestar d'una manera virulenta i desconsiderada, com sol ésser norma de la casa, defensant el dret de premiar el que volgués el jurat. Doncs aquesta carta fou qüestionada obertament per membres de la pròpia comissió, que compartien més l'opinió de l'eximí escriptor que la meua. Per dir! Ens movíem en un ambient absolutament ambigu, potser per falta de saber exactament quin paper havien d'acomplir els Premis. A tot això cal afegir-hi una mancança de mitjans total. Calia anar a totes les entitats bancàries a pidolar alguna pela. Amb la seva generositat habitual per les coses que no produeixen interessos, similar a la dels estaments oficials per les coses de la cultura, si col·laboraven, ho feien amb una quantitat que amb prou feines cobria el preu dels dos tiquets que se'ls regalaven per assistir al sopar. Salvem algunes col·laboracions com la de Banca Catalana, de les caixes de pensions de Barcelona i Girona, que arribaren a instituir un premi. Per a més inri, les aportacions de l'Ajuntament i de la Diputació, mínimes, costaven de fer-se efectives. Quan venien els Premis era una lluita absoluta, i molts anys els premiat s'havien d'esperar per cobrar. Per una misèria ens havíem de barallar i demanar caritat i a vegades arribar a desagradables discussions, com la que van tenir en Lluís Armengol -conseller- i el Sr. Vilà -tresorer municipal-.

Des d'un principi els Premis celebraren el seu sopar a l'Hotel Montsacopa, llavors encara de la Diputació. El regentava el Sr. Pinedo, amb el qual cada any ens havíem d'enfrontar per encabir-hi més de cent persones. Passava que aquest senyor cobrava un sou de la Diputació i com menys feina tenia, més bé li resultava. Davant d'aquesta situació el sopar inicià un pelegrinatge del qual recordem un curiós àpat al Saló Ideal servit per una empresa especialitzada de Sant Joan les Abadesses o Ripoll, si no m'equivoco. Aquests sopars, alguns han estat correctes i altres no tant, mai no podem parlar d'un gran sopar. Sempre s'ha intentat que el preu del menú no fos escandalós.

(Continuarà)

Aspecte del Saló de l'antic Hotel Montsacopa durant un dels sopars dels Premis.

· MANEL PUIG

El amante

Director: Jean - Jacques Annaud. **Fotografia:** Robert Fraisse. **Música:** Gabriel Yared. **Guió:** Adaptat per J. J. Annaud. **Intèrprets:** Tony Leung, Jane March.

Aquest "amant" seria, des del 1914, font d'inspiració per a una escriptora reconeguda arreu de França: Marguerite Duras. Ella tenia quinze anys quan vivia a Saigon. Allà va lligar amistats, però cap no es podia comparar amb la d'un home que tenia disset anys més que ella. Ambdós foren amants en una fosca habitació d'un hotel sòrdid de Saigon, i a rel d'aquesta relació sorgiria una de les millors escriptores europees. Ens trobem, doncs, amb part d'una biografia en la qual s'explica, amb pèls i senyals, l'apassionada relació entre una adolescent i un adult l'any 1929 (l'any del "crack").

Clàudia Bertrán presenta un film de Jean Jacques Annaud

Más allá de la ambición

Director: Gary Sinise. **Fotografia:** Elliot Davis. **Música:** Robert Folk. **Guió:** Chris Gerolmo. **Intèrprets:** Richard Gere, Kevin Anderson, Penélope Ann Miller.

Han passat vint - i - cinc anys des d'aquell dia en què el pare de Frank (Richard Gere) i Terry (Kevin Anderson) es féu una fotografia amb el president de la URSS, Nikita Kruschev. Ara el pare ja és mort i la granja té deutes bancaris, igual com tants altres pagesos a mitjans dels vuitanta als Estats Units. Els dos germans volen trencar lligams amb el passat, que tant de mal els havia fet, i en un acte impulsiu Frank crema la granja. Terry, que tenia el seu germà com un pare, no aprova el seguit d'actes que Frank realitza per continuar endavant, i es creen uns conflictes entre els dos germans, els quals s'acaben convertint en delinqüents.

amb ressonàncies magnífiques, però quan es mira la cara del cantant no s'està mai segur de si és ell o un altre qui canta. Jo he volgut gent lliurada totalment al seu cant. La perfecció formal és molt menys important. Com a director de cinema et pots trobar en la mateixa situació: tens una presa imperfecta des del punt de vista tècnic, però molt viva en la seva interpretació, i una altra que és perfecta, però interpretada de manera més freda. Sens dubte, sempre escolliré la primera. Estic veritablement tip de la perfecció dels "media"! Hi ha vegades que em desespero. La bellesa no és en allò que aconseguim la perfecció, sinó en la vida." (Extracte de les declaracions d'Ingmar Bergman a la revista *Positif*, gener de 1976)

La flauta màgica

T. O.: Trollflöjten. **T. castellà:** La flauta màgica. **Direcció:** Ingmar Bergman. **Guió:** Ingmar Bergman. **Producció:** SR / TV2. **Fotografia:** Sven Nykvist en technicolor. **Música:** W. A. Mozart, dirigida per Eric Ericson. **Muntatge:** Siv Kahalv. Suècia, 1974. **Duració:** 2 h. 20 min. **Intèrprets:** Josep Köstlinger (Tamino), Irma Urrila (Pamina), Hakan Hagegard (Papageno), Ulrik Cold (Sarastro), Birgit Nordin (La reina de la nit), Ragnar Ulfung (Monostatos), Erik Saeden (Talaren), Britt - Marie Aruhn.

"Tota la meua vida he estimat *La flauta màgica* de Mozart, i aquest sentiment s'ha fet cada vegada més profund en el transcurs dels anys. Hauria volgut posar-la en escena fa vint anys, quan era conseller artístic de l'enorme teatre municipal de Malmö. Però no m'hi vaig atrevir. No teníem els artistes necessaris i jo no tenia la suficient maduresa. La meua intenció en realitzar *La flauta màgica* per a la televisió era la de crear una versió per a totes les categories i totes les edats del públic. Exactament en el mateix esperit en què fou concebuda des del principi en el petit teatre del barri de Viena, el 1791, any de la mort de Mozart. *La flauta màgica* conté una moral que m'agrada: que l'amor és la cosa més important entre els éssers humans, i la més important del món. Una de les meves preocupacions crucials fou de trobar cantants amb veus naturals, si és que es pot dir; no veus artificials, sinó veus que donin la impressió de venir del cor. Hi ha veus sintètiques

CINE CLUB

Cinema COLON
La flauta màgica
(1974) de Ingmar Bergman amb Josep Kostlinger i Irma Urrila
Divendres 24 a les 22,30 h.

CINEMA

Cinema COLON
El amante
Dissabte a les 18 h. cont.
Diumenge 16 h. cont.

Cinema GRIDÓ
No me mentas... que te creo

Cowboys de ciudad
Dissabte 18 h. cont.
Diumenge 16 h. cont.

Cinema NÚRIA
El cabo del miedo
Más allá de la ambición
Divendres i dissabte 6 tarda cont.
Diumenge 4 tarda cont.

CINEMA - TV

TV-3
La pantera rosa torna a atacar

(1976) de Blake Edwards amb Peter Sellers i Hebert Lom.
Dissabte 25 a les 22,00 h.

El moti del Caine
(1954) de Edward Dmytryk amb Humphrey Bogart i José Ferrer
Dimecres 29 a les 21,15 h.

CANAL 33
La ciutat captiva
(1951) de Robert Wise amb John Forsythe i Joan Camden.
Dijous 23 a les 22,30 h.

TVE-1
Cuna de héroes
(1955) de John Ford amb Tyrone Power i Maureen O'Hara.
Dissabte 25 a les 22,00 h.

Licencia para matar
(1975) de Clint Eastwood amb Clint Eastwood i George Kennedy.
Dimarts 28 a les 21,40 h.

TV-2
La venganza de la pantera rosa

(1978) de Blake Edwards amb Peter Sellers i Dyan Cannon.
Dijous 23 a les 22,15 h.

El fuego y la palabra
(1954) de Richard Brooks amb Burt Lancaster i Jean Simmons.
Dilluns 27 a les 22,00 h.

Últimos días de la víctima
(1958) de Adolfo Aristarain amb Federico Luppi i Soledad Silveyra.
Dimecres 29 a les 21,55 h.

La última vez que vi París
(1954) de Richard Brooks amb Elizabeth Taylor i Van Johnson.
Diumenge 26 a les 17,45 h.

Los amantes de la noche
(1949) de Nicholas Ray amb Farley Granger i Cathy O'Donnell.
Diumenge 26 a les 15,30 h.

Les exposicions de les sales municipals

· Joan Sala i Plana

Fins a primers de maig hi ha dues exposicions d'obres de disseny gràfic a les sales municipals d'Olot. No és gaire corrent donar a aquest tipus de manifestacions artístiques un protagonisme gaire gran, tot i que aquestes dues mostres simultànies sembla que ho desmenteixen.

A la Sala Oberta, Jaume Bach exposa un conjunt de cartells fets entre 1979 i 1985, durant la seva estada a Olot. D'aquí ve el títol de **Bach: l'escala d'Olot**, i de la qual exposició A. Mayans ja va fer un comentari (vegeu Doble Set n.º 22).

A la Sala de La Carbonera Miquel Plana ha fet l'exposició **Trajectòria gràfica**, que és una mostra del seu treball des del 1966 fins ara, també comentat la setmana passada per D. Moli (vegeu Doble Set n.º 25).

De bell antuvi vull felicitar els dos expositors i els organitzadors, que ens han facilitat poder veure recopilada una àmplia mostra dels respectius treballs. I en especial en Miquel Plana, a qui s'homenatja molt justament dins el marc dels Premis Ciutat d'Olot d'enguany. Per a aquest esdeveniment s'ha editat un llibre en el qual, a més de fer un estudi de l'autor, Josep Murlà en fa un altre de la impremta a Olot a partir del segle XVIII. De l'anàlisi d'aquestes dues exposicions en podríem treure algunes conclusions, com que mentre que els dissenyadors gràfics -i cal dir-ho en plural, ja que a més dels dos citats n'hi ha d'altres que treballen molt correctament a Olot-, són una cita obligada per als professionals del ram donada la vàlua de les seves realitzacions -ho exemplifica l'important premi de l'Associació Catalana de Crítics d'Art donat a Miquel Plana el 1991-, no passa el mateix amb molts pintors, que continuen dins d'uns motlles establerts, sense cap tipus d'innovació.

El dissenyador, que ha d'estar a l'aguait del que es produeix en el seu competitiu mercat, ni tan solament no es planteja que ha d'estar al dia de tots els avenços; sap que no fer-ho significa perdre el tren, cosa que equival a dir quedar arraconat.

El pintor -evidentment no tots els pintors olotins entren en aquest grup- que, d'altra part, està convençut que el seu treball és de més transcendència, continua, amb actitud arrogant, amb la romàntica idea de la inspiració, i amb pocs plantejaments estètics planta el cavallet davant el paisatge bucòlic, el resultat

final de la qual cosa el podem veure en moltes sales comercials. Mentre que en aquests moments els dissenyadors ajuden a donar una idea de ciutat dinàmica, un bon nombre de pintors són responsables del concepte pejoratiu que es té dels paisatgistes olotins i, de retruc, del que es produeix a la ciutat en matèria artística.

Una altra reflexió que es pot fer veient les dues exposicions citades, és que anys enrera a Olot hi havia una activitat cultural que ara no existeix. Si hom s'entreté a veure manifestacions que generaven diversos grups i col·lectius de la ciutat de fa deu o quinze anys, i aquestes dues mostres ens conviden oportunament a fer-ho, s'adona que avui no es produeixen ni de bon tros. Hi veiem reflectida tota una inquietud d'estar al dia en el coneixement del que es produïa en les avantguardes artístiques europees de finals dels anys seixanta i setanta. També es va facilitar, durant una època, que diversos joves exposessin a Olot les seves investigacions plàstiques, inquietud que ara no hi és.

I fent una lectura dels cartells i programes, es veuen actes que encara avui serien d'actualitat, fet que ratifica fins a quin punt van ésser innovadors en el seu moment.

Penso que acabar constatant que culturalment no som a l'altura d'altres èpoques viscudes a la ciutat, no és cap novetat, i ho lamento profundament, ja que la cultura és un exponent de la vitalitat dels pobles.

PREMIS CIUTAT D'OLOT 1992

Cartell de Miquel Plana.

EXPOSICIONS

Les Voltes: Exposició d'aquarel·les de B. Quelarp. Del 25 d'abril al 14 de maig.

Quatre Cantons: Exposició d'olis de Torrents Prat. Del 25 d'abril al 8 de maig.

Art i Traça: Exposició d'olis i obra gràfica de Sereix. Fins el 15 de maig.

Vayreda: Exposició de pintures i dibuixos de Coll-Vall. Fins el 30 d'abril.

Sant Lluc: Exposició de les obres i objectes de la subhasta de Pasqua. Fins el 9 de maig.

Art 16: Olis de Tharrats. Fins el 30 d'abril.

Francesc Coll: Exposició d'olis de Marià Oliveras. Fins el 30 d'abril.

Fons d'Art Olot: Exposició de pintures de Félix Mas. Del 25 d'abril al 7 de maig.

Sala oberta del Museu Comarcal: "Bach, escala d'Olot". Exposició de cartells realitzats per Jaume Bach, realitzats durant la seva estada a Olot entre el 1979 i 1985. L'exposició ha estat organitzada pel Museu Comarcal de la Garrotxa i la Fundació "La Caixa". Fins el 3 de maig.

La Carbonera: A les 7 de la tarda del divendres 10 d'abril, inauguració de l'exposició "Història dels impressors d'Olot" amb motiu de l'homenatge al bibliòfil olotí Miquel Plana. Fins l'11 d'abril.

Besalú: A l'església de Sant Julià, exposició de pintura de Bernard Sans, Premi de la vila de Perpinyà '92. Fins el 26 d'abril.

Club de jubilats: Exposició de manualitats Sant Jordi. Fins el 3 de maig.

Bar Cocodrilo: Exposició de fotografies "Vistes dels Estats Units" de Xavier Olivella. Fins el 28 de maig.

Torre Malagrida: Exposició de pintures, escultures, poemes i molt més a càrrec dels joves artistes de l'I.F.P. la Garrotxa. Fins el 30 d'abril.

ARQUEOLOGIA

Els primers mil·lenis

· EUDALD VILAS I PUJOL

Aquest és el títol del segon volum dels **Quaderns d'Història d'Olot**, per bé que el primer a aparèixer. Els seus autors, G. Alcalde i F. Burjachs, amb la col·laboració en dos dels darrers capítols de X. Puigvert, ens proposen una síntesi dels treballs arqueològics (planificats o d'urgència) practicats de forma oficial o no a La Garrotxa en jaciments corresponents cronològicament a les etapes anteriors a l'època medieval: Des dels primers moments d'activitat de l'Home fins al segle IX d.c.

En aquestes línies, més que comentar pròpiament el llibre donat que, senzillament, el que cal és llegir-lo, voldria parlar del que suposa a nivell de divulgació dels treballs arqueològics efectuats a la nostra zona, perquè sovint els arqueòlegs, potser per formació acadèmica, potser per mecanicisme professional, ens tanquem en el nostre argot i àmbit científic, oblidant-nos de difondre a un nivell més general els treballs i sobretot les conclusions: Els autors han deixat aquí de banda els tecnicismes arqueològics per passar a parlar d'una manera planera i clara (fins i tot utilitzable pedagògicament) tant de la metodologia interdisciplinària utilitzada en els treballs de camp prehistòrics

com de l'objectiu principal de l'arqueologia, és a dir, fer història.

Amb tot i això, cal que els olotins tinguem clar que el que ens ofereix aquest llibre no és la típica gran quantitat de dades, obtingudes en una recerca sòrdida no descrita, que s'exposen per al suposat lluíment intel·lectual de l'investigador: En el cas que ens ocupa, els autors d'aquesta obra l'han feta perquè l'utilitzem, i qualsevol qui tingui interès pel que passa a la nostra ciutat l'haurà de llegir.

És maneable i agradable visualment, amb una acurada part gràfica, entenedora no només quant al text, sinó també quant a l'esquema utilitzat, sintètica en l'exposició dels temes, i sobretot actualitzada en tots els aspectes, inclosa la selecció bibliogràfica que se circumscriu, però, a publicacions referides a temes d'època prehistòrica.

Breument, i per acabar, només voldria tractar el tema de la col·laboració institucional, indispensable per a la difusió cultural i més en àmbits locals: Cal que aquest volum sigui realment un número més d'una col·lecció, i que no es quedi en un exemplar aïllat.

Homenatges i reconeixements

Al voltant de la concessió dels premis literaris Ciutat d'Olot, aquesta setmana s'han programat diversos actes de reconeixement i homenatge. El primer se celebrarà avui dijous, diada de Sant Jordi. Serà un acte de reconeixement al professor Jordi Mascarella i als alumnes Montserrat Collelldemont, Àngel Galan, Xavier Martí i Raquel Martí, de l'Institut de Batxillerat Montsacopa, pels treballs de recerca del Cançoner de Batet, premiat per la Generalitat amb el guardó Cirit a la Joventut del 1990. Tindrà lloc al Saló de Sessions de l'Ajuntament, a les 7 de la tarda.

L'endemà divendres, al mateix lloc, però a dos quarts de 8, es farà un homenatge a l'investigador desaparegut Manuel Grau, amb la intervenció de Josep Alenyà. Dissabte, també al Saló de Sessions de la Casa de la Vila, a dos quarts de 7 de la tarda, l'homenatge serà per al malaguanyat escriptor Joan Teixidor, amb la intervenció de Lluís Busquets. Finalment el mateix dia, a les 8 del vespre, es farà l'homenatge al bibliòfil Miquel Plana, amb un parlament a càrrec de Pilar Vélez. Per altra banda, l'homenatge a Ricard Jordà, programat per a ahir dimecres, a darrera hora s'ha ajornat per al proper dimecres dia 29, a dos quarts de 8 del vespre, al Saló de Sessions de l'Ajuntament.

J. GARCIA, R. SARGATAL

Les nostres festes

Fa un parell d'anys -el juny del 1990- es constituïa una plataforma per a la recuperació i conservació de les nostres festes tradicionals. En molts pobles i ciutats de Catalunya s'organitzaren diversos actes reivindicatius. Se celebrà una manifestació i es lliuraren milers de signatures al Molt Honorable President del Parlament de Catalunya, Sr. Joaquim Xicoy.

Han passat ja dos anys, i sigui perquè als nostres governants no els interessa, o sigui perquè el Govern central continua incomprensiu i arbitrari respecte al tema, el cas és que les nostres festes tradicionals gairebé ja no se celebren.

Dates tan assenyalades com Sant Joan i la Diada de Reis cada any perillen, i per Sant Jordi ni pensar-hi de fer festa. I a canvi de les festes que ens estan robant, ens entaforen el "Día de la Raza" -avui dissimulat com a "Día de la Hispanidad"-, o bé el "Día de la Constitución". Que sapiguem, els catalans no celebrem pas el "Día de l'Estatut de Sau". Per celebrar la "Constitución" n'hi hauria prou amb dir-ho al Telenotícies.

I per altra part, massa sovint hem vist com ens descafeïnaven les nostres festes. Les tradicions o se celebren o s'esborren, i no hi valen mitges tintes. N'hi ha a qui tant els fa la tradició i la cultura d'un país, i l'únic que els interessa de debò és un dia d'oci, i per a això el millor és que les festes caiguin en divendres o dilluns, així el cap de setmana resulta més aprofitable. Per tal de fer tres dies de festa n'hi hauria que encara celebrarien el 18 de Juliol.

I mentrestant, nosaltres tossuts amb el 12 d'octubre i el 6 de desembre.

Diada Universal de la Sardana

El proper diumenge 26 d'abril, l'Agrupació Sardanista Olot organitzarà per trenta - dosena vegada la Diada Universal de la Sardana a Olot. Aquest acte començarà a les 10 del matí a l'església del Sagrat Cor dels Caputxins amb una missa del sardanisme en honor de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya. Els motets aniran a càrrec de la cobla Cadaqués. A les 12 del migdia, al Passeig d'En Blay hi haurà una

ballada de sardanes en la qual la cobla Cadaqués interpretarà les sardanes "L'Aplec de Figueres" de F. Maoner, "Rialletes", obligada de tible d'E. Barnosell, "La Colometa" de R. Viladesau, sardana dedicada a la confraria local de la Mare de Déu de Montserrat, "Una sardana" de J. M. Tarridas, i "Mas Lloreda" de R. Viladesau. A la tarda, a dos quarts de 6, també al Passeig d'En Blay, ballada de sardanes com a cloenda del vint - i - novè Curset d'Ensenyament de Ballar Sardanes. La cobla Cadaqués interpretarà "Delectança" de D. Moner, "La plaça del gra" de J. Cid, "L'Albert i en Cesc" de C. Saló, sardana que serà ballada per tots els alumnes del curset del qual es farà la cloenda, "Mercè" de M. Font, "El pla de l'amor" de Culubret, i per finalitzar "Catalunya canta" de F. Mas i Ros. En cas de mal temps la ballada del matí es faria a les voltes de la Plaça Clarà, i la de la tarda al Pavelló Poliesportiu.

AGENDA

DIJOUS, 23 (St. Jordi)

Olot: Al Firal, a les 12 del migdia i a les 6 de la tarda, sardanes amb La Principal d'Olot.

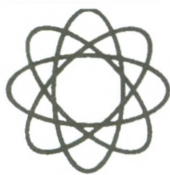
DIUMENGE, 26

(Diada Universal de la Sardana)

Olot: Al Firal, matí i tarda amb la cobla Cadaqués.

Cors: Matí i tarda, sardanes i balls vuitcentistes per La Principal d'Olot.

Electrònica

RAFEL

DISTRIBUÏDOR PRODUCTES
CAR AUDIO

PIONEER
The Art of Entertainment
TENIM TOT TIPUS DE RÀDIO CASSETTES I
ALTAVEUS PIONNER

Avda. Girona, 6 (davant cinema Gridó)

Tel. 26 52 71 - 17800 OLOT

(parking per a clients)

Hidroelèctrica
de l'Empordà SECTOR GARROTXA

Comunica als seus abonats que per realitzar treballs de manteniment ens cal suspendre el servei de subministrament d'energia elèctrica el proper **DIJARTS** a les hores i sectors que tot seguit es relacionen:

HORARI: De les 13 h. a les 14,30 h.

SECTORS: c/. Fernando Laparte.

c/. Puigsacalm.

c/. Joan Maragall.

c/. Armanguer. Tot del T. M. Vall de Bas.

HORARI: De les 15 h. a les 15,30 h.

SECTORS: Zona Polígon Industrial de les Preses.

Manresa, 2 - Olot, 1

El fred va congelar les últimes possibilitats

· PERE ISERN

En primer lloc, el partit corresponent a aquesta 33ª jornada de lliga de la Tercera Divisió grup V es va jugar dijous passat (16-IV), avançant-se al cap de setmana. Segonament, era un mal dia; les 9 del vespre a Manresa, i vigília de Setmana Santa. Tercera, va fer un fred terrible, i per postres, tornar a casa amb la cua entre cames i mutis i a la gàbia.

En poques paraules es pot saber el que va succeir, davant un Manresa fluix que en cap moment no demostrà la posició que ocupa en la classificació. L'Olot no va poder a pesar de les ganes; fe, voluntat en ocasions, mala ll... en el joc són les coses que no es van fer. Com a mínim, essent el desplaçament llarg i penós, el fred que feia i que venien les festes que a hores d'ara ja són història, l'Olot hauria pogut fer molt i molt més, es va perdre perquè es va voler.

Els olotins tindran futbol de Primera Catalana la temporada que ve si no és que hi ha un miracle, que també podria ésser. Són cinc les jornades que falten perquè s'acabi la lliga, que finalitzarà el 24 de maig. Són deu els punts en joc i són poquíssimes les possibilitats que aquesta Unió Esportiva Olot 91 - 92 pugui sortir del pou que condemna a deixar la categoria. D'aquí i fins al final de la lliga l'Olot rebrà a casa el Premià i el Vilobí i es desplaçarà ni més ni menys que a Gramanet, Barça i Igualada.

El soci, el simpatitzant, la gent en general es fa la pregunta (una de tantes): Com és que s'hagi pogut deixar que passi això? La resposta no se sap, sí que es pot suposar, però és que des del principi de lliga (1-IX-91) fins ara dins el cor de l'equip olotí han passat diversos grups sanguinis, que al final han fet un grup tan curiós que ningú no sap quin és. L'afiliació amb el Figueres ha portat cua. Els socis olotins se sap que són pocs, però el soci pot opinar i no ho ha vist gens clar. El canvi d'entrenador Puigdemont o Palma, les lesions, expulsions, la moral, les pessetes, els rentats de cap, la bruijeria en ocasions, algun arbitratge, manca de mà dura, fer tard a les possibles solucions i una infinitat de coses són les que es poden donar com a excusa.

I s'ha d'ésser tossut, però l'Olot com a mínim ha d'estar a Tercera, i ull!, perquè la Primera Catalana no és tan fàcil com això i se sap també que baixar es fa de seguida i de pujar sempre costa més.

Què hi farem! No passa res, cal acabar bé, i per això el que volem molts, són gols i victòries fins a final de temporada.

Ah! I guanyar la Copa Generalitat, de moment va bé (esperin, pensant-ho bé, i si canviessin de samarretes? Amb la del Figueres guanyen!)

Fitxa tècnica

Camp: Congost de Manresa. Nit freda i una entrada excel·lent.

Manresa: Cols, Hemàndez, Roldan, Junera, Barcons, Rafa, Marcuello (Navarro), Puigbó, Siscu, Arnau, Raluy (Vila).

Olot: Solés, Juanma, Coll, Bamadas, Cortada, Melero (Pep Pagès), Grabulosa, Camós, Xevi Pagès, Martí, Masplà (Quique).

Àrbitre: Soldevila Reyes. Bé. No va tenir cap mena de problema.

Gols: M. 45, 1-0, Siscu; m. 68, 1-1, Grabulosa; m. 70, 2-1, Siscul.

Incidències: El jove Coromina, tot i viatjar, no va canviar per instruccions del míster. Curós era baixa important per expulsió. Teixeira (míster del Manresa), va declarar, com molts entrenadors, que aquest Olot té futur.

Proper partit

Serà diumenge a la tarda al Municipal olotí, i ens visitarà un dels equips novells en la categoria, però que ha sorprès molts conjunts: el Premià. El pressupost d'aquest equip és gran i sucós, i d'aquí el lloc que ocupa en la classificació. El Premià va guanyar el dia de la Immaculada, el desembre del 91, l'Olot en el partit d'anada, i els olotins com a mínim hauran de dedicar una victòria als aficionats (pocs i bons) que cada diumenge els donen suport.

MARCADOR

TERCERA DIVISIÓ

Gramanet - Premià	3 - 1
Manresa - Olot	2 - 1
Rubí - Barcelona	3 - 1
Martinenc - Vilobí	1 - 2
Blanes - Igualada	2 - 0
Horta - Júpiter	0 - 0
Roda Barà - Crstinenc	0 - 0
Tortosa - Europa	3 - 0
Banyoles - St. Cugat	3 - 1
Granollers - Balaguer	1 - 3

CLASSIFICACIÓ

Gramanet	46 +14
Balaguer	44 +12
Júpiter	43 +11
Blanes	40 +6
Premià	38 +4
Barcelona	37 +5
Vilobí	35 +3
Granollers	35 +3
Igualada	35 +3
Crstinenc	34 +2
Manresa	33 -1
Tortosa	31 -3
Europa	29 -3
Martinenc	29 -3
Roda Barà	29 -5
Banyoles	29 -3
Rubí	28 -6
Horta	25 -9
Olot	19 -15
Sant Cugat	19 -13

SEGONA REGIONAL (II)

Caldes - Vila-roja	4 - 2
St. Esteve - Les Preses	1 - 2
Amer - St. Gregori	0 - 0
Hostalets - Cellera	1 - 0
Bescanó - Tertúlia	1 - 1
St. Esteve - Les Planes	6 - 0
Montagut - Les Preses	1 - 1

CLASSIFICACIÓ

Amer	40 +12
Celrà	38 +10
Caldes	38 +10
Hostalets	37 +11
Montagut	33 +7
Les Preses	32 +4
Santa Pau	29 -1
St. Esteve	30 +4
P. Tertúlia	27 -3
Bescanó	26 -2
Sant Roc	25 -3
Vila-roja	24 -4
St. Gregori	24 -4
Cellera	22 -6
Tordera	21 -7
Les Planes	21 -7
Breda	21 -7
Lloret B	14 -14

TERCERA REGIONAL (28)

Santjoanenc - Bonmatí	0 - 2
-----------------------	-------

transports **badosa, s.a.**

Avda. Perú, s/n - Tel. 26 33 00 - Fax 26 01 10 - 17800 OLOT (Girona)

SORTIDES DIÀRIES - DIRECTE A TOT ESPANYA - GRUPATGES - FRIGORÍFICS

MARCADOR

JUVENILS 1ª DIVISIÓ (7)

UE Olot	44
Blanes	44
Garrotxa	43
Palamós	41
Farners	35
Calella	30
Coma Cros	29
Banyoles	26
Bisbalenc	20
Roses	15
Lloret	15
Olot At.	15
Tordera	15
Bons Aires	13
Salt	9
Figuerenc	8

JUVENILS 3ª DIVISIÓ (21)

St. Esteve	33
Santa Pau	29
Besalú	27
Amer	26
Sant Roc	23
St. Jaume Ll.	19
Bosc Tosca	18
Porqueres	18
Coma Cros	16
Santjoanenc	15
Farners	14
Les Planes	11
Celrà	7

CADET 1ª DIVISIÓ (12)

Blanes	47
Figueres	43
Olot	34
Vilobí	33
Bons Aires	30
Rucanor	30
Maristes	27
Garrotxa	26
Palamós	26
Anglès	24
Palafrugell	22
Coma Cros	21
Torroella	15
R. Blanenc	12
PBB Empordà	5
Bell-lloc	5

CADET 2ª DIVISIÓ (24)

P. Príncep	44
l'Escala	42
Bisbalenc	41
Roses	36
Salt	33
Esplais	29
PU Figueres	26
Olot At.	24
Empordanès	23
Salle P.	22
Bellcaire	18
Besalú	17
St. Pere P.	14
Santa Pau	10
Santjoanenc	5
St. Pere M.	4

CADET 3ª DIVISIÓ (13)

Camós	42
Porqueres	36
Rucanor	31
St. Roc	26
Garrotxa	22
Vila-roja	22
Les Planes	21
Bosc Tosca	15
Cellera	12
Maristes	9
St. Gregori	5
Castellfollit	2

REGIONAL

CF Montagut.

Empat injust (Montagut, 1 - Les Preses, 1)

· J. PUIGMAL

Aquest partit s'havia ajornat per culpa del mal temps. El joc dels locals es presentava molt interessant, ja que si aconseguien la victòria es desferien del Les Preses al capdavant de la classificació. Recordarem que anaven empatats encapçalant la classificació de la Segona Regional. Després dels 90 minuts de joc no ho van poder aconseguir, perquè el resultat del partit fou d'empat a 1. Al Montagut li faltava l'home dels gols, en Picart, absència que es notava en certes jugades de l'equip local. Les Preses es presentava quan només feia 72 hores que havia jugat un altre partit, també de la lliga, al camp del Sant Esteve d'en Bas. Partit que va guanyar per 1 a 2. El Montagut va jugar amb moltes errades dels davanters. Quintana i Romero, els minuts 76 i 40, respectivament, haurien pogut sentenciar el partit ja que van aconseguir fer uns bons llançaments contra la porteria contrària. El porter de Les Preses, Puigvert, va fer molt bon paper i va aturar totes les pilotes que li enviava amb força l'equip local. Puigvert fou un dels jugadors destacats, donat que va protagonitzar unes parades difícils. El minut 30 de la primera part el Montagut es va avançar al marcador amb un gol molt ben col.locat de Romero, en jugada individual. Fins el minut 60 de la segona part, en què Les Preses va aconseguir el seu gol, feien un joc defensiu.

Les Preses va marcar aprofitant un penal que la majoria del públic i els propis jugadors van qualificar d'inexistent, que va pitar l'àrbitre en una de tantes jugades confuses del partit. Comas va encarregar-se de transformar aquella pena màxima amb un gol que

servia per empatar en el marcador. Aquest empat en el partit i en la classificació permetrà veure una final de lliga molt emocionant. Cal assenyalar que el Montagut encara no ha perdut cap partit a casa i només ha empatat al seu camp amb Les Preses i l'Amer. Els dos partits següents els ha de jugar al seu camp, i en el tercer ha de visitar l'Hostalets.

Montagut: Bassols, Nierga, Portella, Alivés (m. 10, Rodríguez), Camilo, Font, Jordà, Quintana, Davesa (m. 50, Camós), March, Romero (m. 85, Font).

Les Preses: Puigvert, Saca, Parés (m. 60, Quintana), Parés, Masó (m. 30, Vila), Pagès, Comas, Pagés I, Pagés II, Pagés III, Nicolau.

Àrbitre: Pedro Cortés. Malament.

Gols: 1 - 0, Romero, el minut 30; jugada individual i ben col.locat. 1 - 1, Comas, el minut 60. Treu el penal qualificat d'inexistent pel públic en general.

Targetes: Montagut, Jordà i Quintana. Les Preses, Pagès.

Molt de públic.

Propera jornada: D'entre tots els partits previstos per a aquest cap de setmana, s'ha de destacar el compromís de l'Hostalets (equip garrotxí millor classificat, amb 37 punts, a tres del líder, l'Amer) al sempre difícil camp del Vila - Roja de Girona. Aquest conjunt és classificat en la part mitjana de la taula, però amb quatre negatius, cosa que l'obliga a no cedir en el seu terreny de joc. Un comentari similar s'ha de fer de l'enfrontament Bescanó - Montagut, donat que per interessos semblants uns i altres necessitaran els dos punts de manera imprescindible.

TERCERA REGIONAL

Es presenta una jornada molt interessant

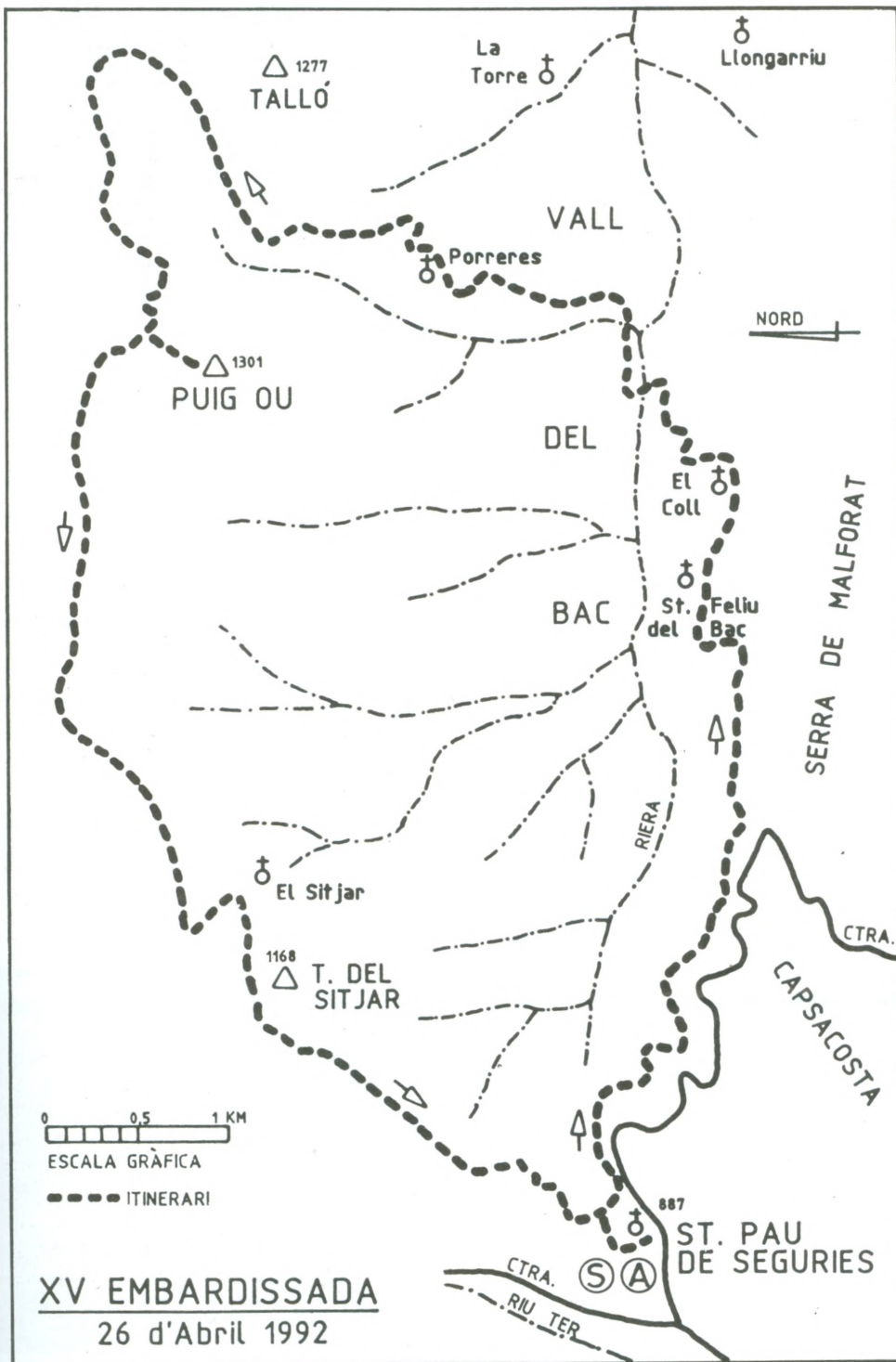
La propera jornada del campionat de futbol de Tercera Regional grup 28 es presenta amb uns enfrontaments summament interessants, atesa la proximitat del final de competició i els llocs que ocupen els equips en la classificació. Els dos capdavanters s'hauran d'enfrontar amb dos rivals ben complicats.

D'una banda el líder, Sant Jaume, haurà de visitar el camp dels seus veïns besaluencs, situats a només quatre punts del darrera. El partit, sens dubte un dels que ha d'ésser dels millors de la temporada (sobre el paper), promet ésser emocionant. Tot i que, ja se sap, sovint quan hi ha tanta cosa en joc els nervis fan acte de presència i espatllen l'espectacle.

Un altre partit a tenir en compte, el Sant Privat - Bosc de Tosca. Els de Les Preses necessiten puntuar com

sigui si no volen perdre el dur ritme del Sant Jaume, situat tan sols a un punt d'ells. El Sant Privat, que no és precisament un dels millors conjunts de la categoria, compta amb només un positiu, un tresor que no pot deixar escapar del seu terreny de joc si no vol veure's abocat a les posicions méd mediocres de la Tercera Regional.

Entre els pitjors classificats hi haurà també un partit important: l'Andaluz Garrotxí, condemnat a ésser l'últim, rebrà la visita del Joanetes, antepenúltim de la taula, amb 9 punts d'avantatge. Puntuar al camp de l'Andaluz, pel que s'ha vist aquesta temporada no és gaire difícil. En qualsevol cas, per al Joanetes és imprescindible si vol atrapar el Serinyà i el Tortellà, col.locats a mitja classificació.

XV Embardissada

Aquest diumenge dia 26 se celebrarà la quinzena edició de l'Embardissada, organitzada pel Centre Excursionista d'Olot. Per primera vegada la sortida i l'arribada seran fora de La Garrotxa, en concret a Sant Pau de Segúries, des d'on s'iniciarà la marxa a les 7 del matí. L'itinerari preparat per a aquesta ocasió passa per Sant Feliu del Bac, el Coll, el Pont del Pagès, Porreres, Resclusanys, el Puig d'Ou i el Sitjar. Per als qui estiguin interessats a passar la nit a Sant Pau de Segúries, el Centre Excursionista ha facilitat l'adreça i el telèfon d'una sèrie de llocs: Casa de colònies de la parròquia (74 70 21), Habitacions Aurora (74 71 00), Hostal Miralter (74 72 80), Restaurant Can Baral.la (74 70 70), Bar Bon Camí (74 70 54), Càmping els Roures (74 71 09 - 74 70 00) i Hostal Maibosc (74 71 00). Si

es vol informació complementària hom es pot adreçar al Centre Excursionista d'Olot (26 06 75) de 7 a 9 del vespre, o a l'Ajuntament de Sant Pau de Segúries (74 70 05).

Els qui "sobreviuen" a la caminada rebran la tradicional medalla commemorativa en acabar l'Embardissada.

Segons explicava Kim Agustí en la revista del CEO, l'itinerari de la present edició *és força dolç i força còmode, amb la pujada concentrada en la part central del recorregut i amb desnivells en conjunt inferiors als d'ocasions anteriors. Traçat seguint camins amples i de bona petja, per exuberants boscos i o amb rasos dominants amb extensos panorames, lluny de cingleres i engorjats.*

Campionat juvenil

Al final de la segona ronda del Campionat Juvenil d'Olot, la classificació en la categoria juvenil queda com segueix: L. Xargay, C. Yeste, C. Riol, R. Vilar i R. Busquets, tots empatats a un punt. En la categoria cadets, amb dos punts, van empatats Miquel Boix, Ivan Fernández, Salvador Castanyer, Llorenç Pino, Toni Plascencia, Jordi Soy, Ricard Vegas, David Miralpeix, Joan Pau i Francesc Pino. En la categoria infantil, Lluís Batlle, Alicia Lara, Esteve Llongarriu, Sergi Sala i Arnau Pujol tenen dos punts. La tercera ronda es disputarà dissabte que ve a partir de les 4 de la tarda.

Open de Palma

La jugadora olotina Mònica Vilar, sots - campiona absoluta espanyola, va participar brillantment a l'Open de Palma de Mallorca disputat del 3 a l'11 d'abril, convidada per la Federació Espanyola. El torneig es va jugar pel sistema suís a nou rondes. Mònica Vilar va fer cinc punts, i només perdé les partides jugades contra els titulats internacionals.

Campionat de Catalunya

Fins el dia 20 Calella fou la seu de les finals del campionat juvenil de Catalunya, en el qual va participar l'olotí Rafael Busquets, actualment campió de Girona. Busquets partia com a número 23 del rànking i va acabar en la desena posició havent aconseguit 4,5 punts sobre 8. L'escaquista guanyador, Baron, va fer sis punts.

Torneig Hipercor

Aquest dissabte se celebrarà a l'Hipercor de Girona una matinal de partides ràpides per a nens i nenes de les nostres comarques. A partir de les 4 de la tarda es faran unes partides simultànies ofertes pel campió provincial, David Carrasco, i per la sots - campiona estatal, Mònica Vilar.

BTT

Trofeu Caixa de Girona de Mountain Bike Ja s'han disputat les dues primeres competicions de la Copa Girona de Mountain Bike. La primera va tenir lloc fa dos diumenges a Torroella de Montgrí, on van córrer tres ciclistes garrotxins: Joan Carles Repullo, que va fer l'onzè lloc de la general, Carles Colomer (15è.) i Salvador Usan (30è.). Aquest últim és de l'equip Cicles Tarrés, mentre que els dos primers formen part de l'equip Sport Vince que, de moment, s'està mostrant com a gran dominador del campionat. En la cursa de Torroella de Montgrí Xavier Vall fou el guanyador absolut, mentre que en les categories junior i veterans es van imposar Joan Muñoz i Joan Linares respectivament, tots dos del Sport Vince. En la cursa femenina es va imposar la banyolina Fina Soler, guanyadora de la Copa Girona de l'any passat.

La segona cursa es va fer dilluns a Sant Feliu de Guíxols, on per part garrotxina participaren Joan Carles Repullo i Carles Colomer (Sport Vince) i Lluís Tarrés i Salvador Usan (Cicles Tarrés), que aconseguiren respectivament els llocs 12, 14, 48 i 49 en la classificació general. La cursa es va desenvolupar en un circuit força més dur que el de Torroella, circumstància que, en principi, havia d'afavorir els corredors esmentats. El traçat, molt sinuós, tenia un total de 22 quilòmetres. El guanyador absolut fou el corredor del Raig Salt, Miquel Campasol, seguit de Carles Castells, del Trac Muntanya, i de Jaume Coromina del Sport Vince. Igual com en la primera cursa, la guanyadora de la competició femenina fou Fina Soler (Raig Salt) que comença a perfilar-se com la gran candidata per revalidar el títol aconseguit la temporada passada.

ESPORT ESCOLAR

Matinals de promoció i Esport de Lleure

A partir d'aquest dissabte dia 25 se celebraran en diversos indrets de La Garrotxa una sèrie de matinals en les quals participaran equips escolars, sota l'organització del Patronat Municipal d'Esports d'Olot i la col·laboració del Club Atlètic Bianya, el Club Escacs Olot, el Centre Excursionista d'Olot, el Club Natació Olot i el Club Hoquei Olot. La primera competició serà aquest dissabte a dos quarts de 10 del matí al Pavelló Municipal d'Olot, on es disputaran partits de bàsquet entre alumnes de setè de Bàsica. Les següents cites seran a la Vall de Bianya (atletisme, el dia 16 de maig), al Camp Municipal de futbol d'Olot (beisbol, 30 de maig), al Firal d'Olot (escacs, el 6 de juny) i a les piscines del Club Natació Olot (natació, 12 de juny). Quant a les activitats englobades amb el títol d'"Olot Esport de Lleure", el calendari és el següent: "Tots a l'aigua" el dia 23 de maig, "La gran patinada"

el dia 31 de maig, i "Iniciació a l'escalada" el dia 13 de juny.

Finals de voleibol

Aquest dissabte a les 12 del migdia es disputaran al Pavelló nou d'Olot les finals del Campionat de Voleibol organitzat pel Consell Esportiu de La Garrotxa. Per als primer i segon llocs s'enfrontaran, en la categoria infantil - cadet femení, el CV Olot i el Rocalba. Per al tercer i quart llocs el partit serà entre el Cor de Maria C i el Sant Cristòfor.

Estades esportives

A partir del dia 27 d'abril els interessats a participar en les Estades Esportives Estiu 92 han de formalitzar la inscripció en qualsevol oficina de La Caixa. Els fulls d'inscripció s'han de demanar a les oficines del Consell Esportiu de La Garrotxa, situades al Pavelló d'Esports.

MOTOR

Trial El pilot garrotxí Marc Colomer (Montesa) va aconseguir classificar-se en desena posició en el Trial d'Escòcia, celebrat el passat cap de setmana, de manera que continua mantenint la sisena plaça de la classificació provisional del Campionat del Món. La cursa escocesa se la va endur Diego Bossis, seguit de Jordi Tarrés.

Enduro Aquest cap de setmana l'equip Enduro Garrotxa participarà a Prats de Lluçanès en la cinquena competició puntuable per al campionat català i estatal d'Enduro. Organitzada pel Moto Club Lluçanès, la cursa es farà entre el dissabte i el diumenge. L'equip garrotxí s'hi desplaça amb tots els pilots i amb l'esperança d'aconseguir bons resultats. Els pilots de l'equip Enduro Garrotxa són Carles Bru, Josep Maria Descamps, Miquel Font, Pau Peitavi i Eduard Serra.

Automobilisme Aquest diumenge dia 26 es disputarà a Castelló la XXXI Pujada al Desert de Las Palmas, que enceta el Campionat d'Espanya de Muntanya, en el qual participa el pilot de Sant Esteve d'en Bas, Xavier Riera (equip Central Hispano 20 - BMW). Després de

Marc Colomer.

la cursa de Castelló el calendari del Campionat Estatal de Muntanya continua el dia 17 de maig amb la pujada a Jaizkibel (Guipúscoa), el 24 de maig al Coll de la Botella (Andorra), a Corbera (Astúries) el 14 de juny, i a l'Atalaya (Ciudad Real) el 28 de juny. En una segona fase es faran les pujades de la Bien Aparecida (Cantàbria) el dia 16 d'agost, d'Almofrey (Pontevedra) el dia 13 de setembre, d'El Fitó (Astúries) el dia 27 de setembre, del Santo Emiliano (Astúries) l'11 d'octubre, i del Coll de Rates (Alacant) l'1 de novembre.

DOBLE
24

ESPORTS

Plats Cuinats *cardena*

SERVEI DE COL·LEGIS, CAMPAMENTS D'ESTIU, COLÒNIES, FÀBRIGUES, etc.

MENUS DIARIS

Carretera Santa Pau, 18 Tel. 26 20 51 c/. Sant Josep de Calasç, 2 Tel. 26 60 79 OLOT

En forma

J. CARLES GÓMEZ

Arriba el bon temps. Les modes i la calor conviden a destapar el nostre cos. I, evidentment, arriben també les sorpreses. Ens adonem del que hem fet amb el nostre cos durant l'hivern. De cop i volta ens vénen les ganes de fer esport, de fer exercici, de treure "quilos" del cim. En definitiva, el que tothom vol és aconseguir una bona

forma física, i a més en poc temps. La febre per anar al gimnàs arriba a la primavera. Però hem d'anar amb compte a l'hora d'atrotinar aquest cos adormit i oblidat. Aquí teniu unes petites recomanacions (no receptes):

* La forma física requereix molta força de voluntat, per això molta gent no fa exercici suficient. Els beneficis d'aquest exercici resulten clars per a aquells qui ho fan: aquests individus probablement viuran més, se sentiran millor i tindran millor aspecte.

* És molt fàcil inventar excuses per no mantenir-se en forma: l'edat, l'excés de pes o la manca de temps. Però cap d'ella no serveix. No hi ha excuses.

* La primera regla per posar-se en forma consisteix a començar d'una manera gradual. Abans, però, hauríem d'haver comprovat el nostre estat de salut, bé nosaltres mateixos amb un test físic, o amb un reconeixement mèdic esportiu.

* El tipus d'exercici que triem és important, però sempre d'acord amb la nostra forma de ser, és a dir, que ens motivi.

* També és molt important la regularitat en aquesta activitat física. Fer-ne una mica els diumenges o els dissabtes a la tarda no ens soluciona res. Així doncs, val més fer deu minuts diaris que dues hores el diumenge.

* Un altre aspecte important a tenir en compte és la dieta. Actualment és comprovat que una dieta per aprimar-se sense exercici és una pèrdua de temps. El secret consisteix a menjar el de sempre, però fent exercici. Així cremarem aquelles calories de més.

* A l'hora de triar la roba adient pensem en la funcionalitat i la comoditat, i si a més és bonica, doncs millor. No ens refiem només de les modes.

* Recordeu que hem de divertir-nos fent exercici, ja que si no ho deixarem en dos dies.

Que us ho passeu bé!

TENNIS

El CT Olot va perdre davant el CT Figueres en el campionat provincial absolut per equips, grup d'argent, per 5 a 4. Els partits, disputats a les pistes dels garrotxins, van registrar els següents resultats: X. Genís guanya C. Palahí per 6-2, 3-6 i 6-1. Mia Dou guanya M. Mateos per 6-1 i 6-4. J. M. Berga guanya M. Esteba per 6-4, 4-6 i 12-10 al "tie brek". D. Nogareda guanya A. López per 6-4, 3-6 i 6-2. J. Batlle perd amb A. Márquez per 6-2 i 6-0. J. Plana perd amb A. Alarcón per 6-1 i 6-3. Noemí Gil perd amb M. Prieto per 6-0 i 6-1. En dobles, Genís - Berga perden amb Palahí - Alarcón per 7-6, 2-6 i 6-3, i Batlle - Dou perden amb Márquez - López per 6-3 i 7-6.

AGENDA

FUTBOL

Tercera Divisió

Olot - Premià

Segona Regional

Sant Esteve - Santa Pau

Sant Roc - Penya Tertúlia

Les Planes - Caldes

Hostalets - Vilarroja

Montagut - Bescanó

Tercera Regional

Bosc de Tosca - Sant Privat

Tortellà - Hostoles

Sant Jaume - Besalú

La Canya - Bonmatí

Maià - Santjoanenc

Joanetes - Andaluz Garrotxí

Juvenils 1ª Divisió

Olot At. - Roses

Garrotxa - Banyoles

BÀSQUET

Olot - Malgrat (senior masc.). Diss. tarda, Pavelló

Olot - Malgrat (junior masc.). Diss. tarda, Pavelló

Olot - Malgrat (juv. masc.). Diss. tarda, Pavelló

Olot - Maristes (cadet fem.). Dium. matí, Pavelló

Cor de Maria - La Bisbal (cadet fem.). Diss. tarda, Pavelló

Cor de Maria - Tordera (senior fem.). Diss. tarda, Pavelló

Santjoanenc - Castelló (senior masc.). Diss. tarda, Pavelló

St. Joan Santa Pau - Escola Pia (cadet fem.). Diss. matí, pistes Sta. Pau

Badminton Olot - Llançà (cadet fem.). Diss. tarda, Pavelló

EXCURSIONISME

Quinzena Embardissada. Sortida a les 7 del matí, el dia 26, de Sant Pau de Segúries.

BÀSQUET

SÈNIOR MASC. 3ª PREFERENT

Famers	1960	1570	49
Malgrat	2180	1762	48
Calella B	2146	1744	48
Capdevanor	1944	1778	43
Maristes	1677	1628	41
La Bisbal	1948	1933	39
Olot	1607	1695	36
Lloret	1733	1827	36
Cassanenc	1569	1668	36
Abadessenc	1678	1763	35
Taialà Sabat	1545	1682	34
Palafolls	1653	1832	34
Banyoles	1446	1594	31
St. Hilari	1521	1806	31
Anglès	1596	1921	29

CICLOTURISME

Sortides del CC Bas

Grup A: Fins a l'Estanyol (98 kms.). Sortida d'Olot a dos quarts de 9.

Grup B: Fins a Llanars (86 kms.). Sortida d'Olot a les 9.

ESCACS

Campionat juvenil. Tercera ronda, dissabte, 25, a partir de les 4 de la tarda, als locals del CEO.

AGENDA ESCOLAR

VOLEIBOL

Finals

CV Olot - Rocalba (final).

Cor de Maria C - Sant Cristòfor (3r. i 4rt. lloc)

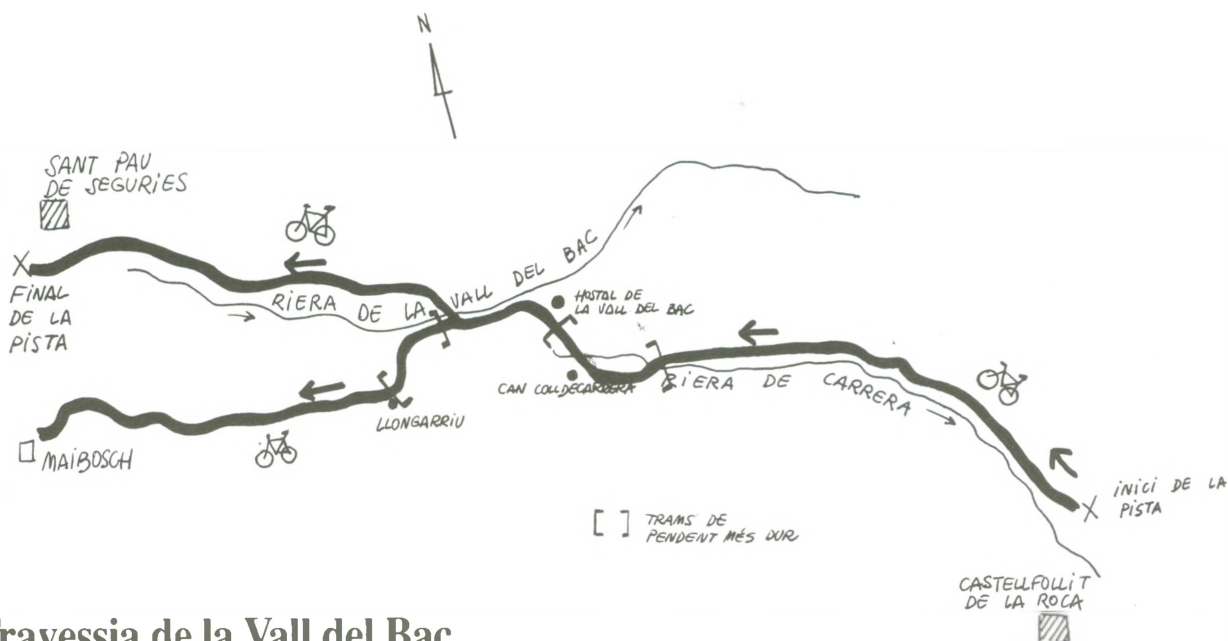
A partir de les 12 h. el dia 25, al Pavelló nou.

BÀSQUET

Matinal d'"Olot, esport de promoció". Bàsquet per a alumnes de setè d'EGB a partir de dos quarts de 10, el dia 25, al Pavelló d'Olot.

SÈNIOR MASC. 3ª CATEGORIA

Calella C	2080	1589	47
Quart	1731	1454	45
Pinyonar	1794	1514	44
Santjoanenc	1774	1575	42
l'Escala A	1644	1488	42
Tossa	1653	1499	41
Blanes B	1684	1697	40
Llagostera	1462	1458	38
Aro	1463	1533	37
Tordera	1415	1521	37
Palafugell	1679	1848	37
Hostalric	1566	1616	35
Esplais	1312	1547	30
T.Punts	1599	1975	29
Arbúcies	1210	1752	26

Travessia de la Vall del Bac

· R. P. P.

Als qui tot just comenceu a practicar amb una BTT, us proposem avui un itinerari tècnicament fàcil que us pot servir de molt bon rodatge. Es tracta de travessar la Vall del Bac des de Castellfollit fins a Sant Pau de Segúries. Iniciarem la ruta al parador de Castellfollit, per la carretera d'Oix, i quan serem al primer pont trencarem a mà esquerra (és ben senyalitzat).

Aquí comença la pista. Durant els primers quatre quilòmetres gairebé no hi ha pendents a destacar. La cosa canvia quan arribem a

Coldecarrera. Aquí cal posar el plat petit i proveir-nos de paciència. És un quilòmetre i mig de dura ascensió, amb força grava al terra. Un cop a dalt, baixada fins a l'Hostal de la Vall del Bac, des d'on podrem escollir: pujar a Mai Bosc per Llongarriu (els primers pendents són durs) o continuar per la banda esquerra de la riera (la nostra mà dreta) per la pista nova que mena fins a Sant Pau.

Aquesta última opció és la més gratificant per als qui ja estiguin cansats o per als qui vulguin contemplar un bon paisatge. L'excursió dura unes dues hores.

Transports TRESSERRAS, S.A.

LA SEVA CONFIANÇA, ÉS EL NOSTRE ESTÍMUL

OLOT Ctra. La Canya, s/n Tels. 26 00 90 - 26 08 96 Fax. 26 97 15

BARCELONA Pamplona, 86-88 Tel.s. 309 57 93 - 309 57 94 Fax. 309 99 81

Hidroelèctrica de l'Empordà SECTOR GARROTXA

Comunica als seus abonats que per realitzar treballs de manteniment ens cal suspendre el servei de subministrament d'energia elèctrica el proper **DILLUNS DIA 27** a les hores i sectors que tot seguit es relacionen:

HORARI: De les 10,30 h. a les 13,30 h..
SECTORS: Cta. de la Deu.
 Cta. Vella de la Deu.
 c/. Salt de les Vigues.
 c/. Castanye - c/. Moixerno - c/. Àngel Guimerà

Hidroelèctrica de l'Empordà SECTOR GARROTXA

Comunica als seus abonats que per realitzar treballs de manteniment ens cal suspendre el servei de subministrament d'energia elèctrica el proper **DIMECRES DIA 29** a les hores i sectors que tot seguit es relacionen:

HORARI: De les 7 h. a les 11 h.
SECTORS: Restaurant Purgatori.
 c/. Bisbe Serra.
 c/. Ramon Berenguer.

Recursos i Serveis, S.L.
 Passeig d'En Blay, 41, 2º
 17800 Olot
 Tel.: 26 52 04 - Fax: 26 53 31

Organitza a Olot:

CURS DE TÈCNiques DE VENDES

- El venedor, neix o es fa?
- Fins a quin punt un venedor preparat pot augmentar les vendes amb el mateix esforç?
- És el producte un inconvenient per a la venda?
- Són tots els clients tan difícils de convèncer com diuen?
- Totes les negociacions han d'ésser negatives per a l'empresa?
- Quina és la millor presentació per a un venedor?

Curs destinat a directors comercials, cap de vendes, tècnics comercials, i en general tota persona relacionada amb el món comercial o de la venda.

INICI CURS: 9 Maig (Places limitades)

LLOC: Passeig d'En Blay, 41, 2º

Per a més informació truquin a:
 BRANCA, Recursos i Serveis, Tel.: 26 52 04

Imparteix el Curs: **IDV (Grup ODE) Barcelona**

Endevina-ho!

R.C.

- 1.- El sirtaki és una dansa...
Grega - Hongaresa - Japonesa.
- 2.- Autor/a de la novel·la "T'estimo, Marta" (1986)
Montserrat Roig - Terenci Moix - Isabel - Clara Simó.
- 3.- Realitzador, actor, guionista i escriptor cinematogràfic nascut a Brooklyn - Nova York - l'any 1935.
Robert Redford - Woody Allen - Walter Mathau.
- 4.- Europa és un satèl·lit de...
Mercuri - Júpiter - Venus.
- 5.- Escriptor autor de la novel·la "Home ric, home pobre".
Irwin Shaw - Truman Capote - Ernest Hemingway.
- 6.- En quina comunitat autònoma és el santuari de Cova-donga?
Cantàbria - País Basc - Astúries.
- 7.- Autor del mural del pavelló de Catalunya a l'"Expo" de Sevilla.
J. M.ª Subirachs - Antoni Tàpies - Xavier Mariscal.
- 8.- En quina ciutat començarà el Tour de França d'enguany?
París - Lourdes - San Sebastián.
- 9.- Grup de teatre que protagonitza el musical "Flor de Nit"
Comediants - Joglars - Dagoll Dagom.
- 10.- Director del programa informatiu "30 minuts"
Josep Cuní - Joan Salvat - Ramon Pellicer.

Libres

-Camfora. De Maria Barbal. Edic. de La Magrana, 313 pàgines, 1.900 ptes. Després de "Pedra de tartera" i "Mel i metzines" ara ens arriba aquesta història d'amors i desamors, de gelosies i d'enveges, de tendreses i de dolor.

-A una sola veu. De Joaquim Soler i Ferret. Edit. Selecta, 213 pàgines, 1.800 ptes. És un reguitzell d'esbojarrats esdeveniments intimíssims explicats pel majordom borratxo d'un jove rector de parròquia de barri. Premi Víctor Català.

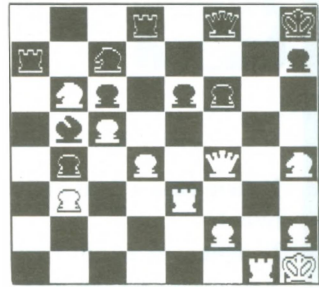
-Els fanàtics del futbol. de Piem. Edic. La Campana, 164 pàgines, 1.600 ptes. L'autor, un dels grans dibuixants europeus d'avui, és també un apassionat del futbol. El llibre és un recull de dibuixos d'humor sobre aquest tema.

Escacs

A. BADOSA

Blanques juguen i guanyen

Del Torneig "II Magistral Miguel Najdorf" (1991) és la partida Barbero - Larsen, en la qual el blanc s'imposa. Columnes obertes, cavalls ben situats, donen pas a una combinació guanyadora.

Temps per a la solució: Tres minuts per al jugador de primera categoria, cinc per al de segona i set per al de tercera.

Solució a l'escac anterior: 1.- PxP!, ...; (un sacrifici de dama que no pot ésser acceptat, si 1.- ..., CxD; 2.- P7A+, C4R; 3.- T8C++) 1.- ..., D2A; 2.- T1-1C (nou sacrifici de dama que tampoc no pot ésser acceptat) 2.- ..., P3T; (si 2.- ..., CxD; 3.- T8C+, DxT; 4.- P7A+ seguit d'escac i mat) 3.- AxC, TxA; 4.- T7C, DxT; 5.- PxD+, TxPC; 6.- TxT, RxT; 7.- P6A+ i les negres abandonen.

El Temps

13	14	15	16	17	18	19
DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
19 3	23 2	15 8	12 3	17 3	24 9	22 5
		5l.	NEU: 11			
PONENT			TRAMONTANA	TRAMONTANA	TRAMONTANA	TRAMONTANA

135
DOBLE
27

promotor constructor

TORRAS

COVASA

ATENCIÓ

Compri el seu pis pel preu d'un lloguer

- Possibilitats d'hipoteques a partir del 6,5% a 15 anys.
- Subvencions a fons perdut fins el 10%.

Pisos situats al bell mig de la ciutat

- Al c/. Mulleres cantonada J. Vayreda, pisos de 2 i 3 habitacions, amb excel·lents acabats. Parking opcional.

Edifici situat al c/. Port Bou - Costa Brava

- Pisos de 3 habitacions que gaudeixen d'una vista excepcional.

LLOGUERS

Despatxos c/. Lorenzana

- 30 m2 30.000 ptes. 43 m2 40.000 ptes.
- 55 m2 49.000 ptes. 66 m2 59.000 ptes.

Entresol Avgda. Santa Coloma

- 120 m2 65.000 ptes.

Des del pis - apartament, fins al dúplex de més alt nivell.

Una àmplia gamma amb un ventall de possibilitats

Informi's sense compromís al c/. Marià Vayreda, 26
Telèfons 26 19 54 - 26 65 07

Directe de constructor

Plaça Vayreda, 5 2n.
Tel. 26 95 61 OLOT

NAUS

Naus industrials al polígon ind. "Les Mates". A partir de 230 m2. Construcció de gran qualitat. **Facilitats de pagament.**

LOCAL OFICINA:

Local oficina planta baixa a la Plaça Vayreda, 140 m2. Edifici de luxe.

TORRES:

Habitatges unifamiliars a l'Eixample Malagrida (Avgda. Astúries). 300 m2 de superfície construïda i 320 m2 de jardí. Garatge per a 3 vehicles, 4 habitacions dobles, menjador - estar, cuina, cambra de rentar, estudi - terrassa, dos banys complets, 1 bany auxiliar, terrassa i traster. Lliurament immediat. **Facilitats de pagament.**

VIVENDES UNIFAMILIARS:

Vivendes unifamiliars al c/. Ribes de

Fraser, garatge per a 3 vehicles, 4 habitacions, menjador - estar, cuina, cambra de rentar, 2 banys i 100 m2 de jardí. **Hipoteca al 7,5%. Facilitats de pagament.**

APARTAMENTS:

A primera línia del mar. Empuriabrava, Roses. Apartaments de luxe. Màxima qualitat. Al canal principal. Superfícies des de 85 a 105 m2, 2 dormitoris, 2 banys, menjador - estar, terrassa, cuina equipada, TV satèl·lit, aire condicionat i piscina a la terrassa. Garatge i amarrament per a embarcacions. Lliurament immediat. **Facilitats de pagament.**

LLOGUER:

Lloguer nau industrial de 350 m2. al polígon industrial "Les Mates".

MAGAZINE

finques

al capdamunt del Firal
Tel. 26 54 00
O L O T

Venem casa a Sant Feliu de Pallerols. Zona camp de futbol.

Venem casa a Sant Pere Màrtir amb garatge i jardí.

Venem casa de planta i pis. A falta de fer interiors. Ben situada.

Venem casa zona Ctra. de Riudaura amb calefacció.

Venem pis amb parking, zona Les Tries. Molt assolellat. Gran vista. Preu: 6.800.000 ptes.

Venem pis amb garatge, zona Ctra. de Riudaura. Preu: 7.500.000 ptes.

Venem pis amb 3 habitacions, menjador - estar, cuina i bany. Cantoner, molt assolellat. Preu: 4.500.000 ptes.

Venem pis de 120m2 útils amb 4 habitacions, menjador - estar, cuina i 2 banys. Calefacció. Fusteria de roure. Vidres dobles, etc.

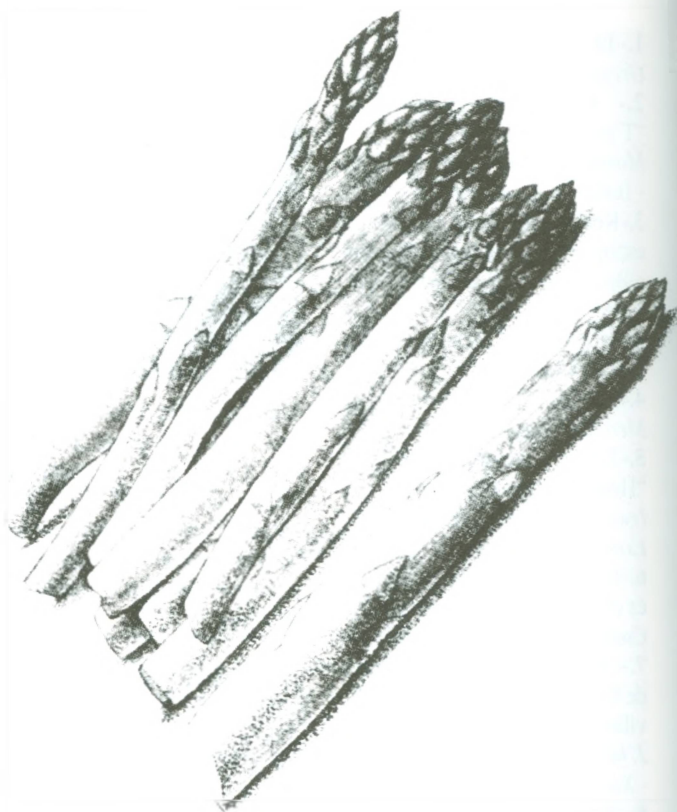
Venem pis cèntric amb 3 habitacions, menjador, cuina i bany. Molt assolellat. Preu: 5.500.000 ptes.

Venem solar de 240 m2 al barri del Morrot.

Venem solar zona Ctra. Sta. Pau per edificar casa aïllada.

Venem solar de 550 m2 a Les Preses.

Gastronomia

Flam d'espàrrecs

· FINA PUIGDEVALL

Amb la primavera s'ha iniciat un període de canvi important. Augmenten les hores de sol, el clima millora i la taula es renova. És el gran moment dels productes sucosos i aromàtics a l'espera dels més dolços, amb predomini del sabor del verd. Només els verds hivernals com la col, el bròquil i l'escarola estan en recessió. Fruïtes i hortalisses emplen el mercat d'abril i reviu l'interès per consumir productes naturals. Els espàrrecs, els pèsols i les faves són els grans protagonistes del mes d'abril.

En parlar d'espàrrecs cal distingir-ne dues classes: els de bosc i els de jardí o d'hort. Els de bosc són llargs i prims, i han d'ésser molt tendres perquè si no només podrem aprofitar-ne les puntes. Els de jardí es cultiven a l'hort i són més rodons i gruixuts. La truita d'espàrrecs és una de les delícies que ens ofereix la primavera. També són bons a la brasa, amb sal i pebre, bullits i acompanyats d'una maonesa, d'una vinagreta o d'un romesco. O formant part d'una recepta més elaborada, com la que avui presentem. Una novetat de la cuina de França és la combinació d'espàrrecs i múrgoles. Dos productes de primavera, i exquisits.

Ingredients (per a sis persones): 200 grs. d'espàrrecs verds, 200 grs. d'espàrrecs de llauna, 4 ous, 2 cullerades de farina, 50 grs. de mantega, 1/2 litre de llet.

Elaboració: Fondrem al foc la mantega amb la farina. Hi afegirem la llet bullint a poc a poc i ho anirem remenant per tal que no es facin grumolls i fins que quedi espesseït. Afegir a aquesta beixamel els quatre ous batuts com per a truita. Llavors hi afegirem els espàrrecs de llauna tallats petits i aixafats per tal que perdin aigua. Salar i emprar el conjunt.

Els espàrrecs verds són primordials per a la decoració del plat. Els bullirem a l'anglesa, és a dir, amb força aigua, sal i poc temps. Són suficients uns vuit minuts.

En un motlle rectangular hi abocarem part del preparat anterior. Llavors farem un pis d'espàrrecs verds i un altre amb el preparat. Ho courem al bany maria una hora, tapat amb paper de plata perquè no ens entri aigua dintre el motlle.

Es pot servir calent amb beixamel o fred amb maonesa. Adornarem el plat amb els espàrrecs verds sobrants.

ESTADES ESPORTIVES

ESTIU'92

Normativa: La inscripció a les Estades és oberta a tothom d'acord amb les edats que s'assenyalen en el full d'inscripció per a cada torn.

El **full d'inscripció** s'ha de demanar a les oficines del **Consell Esportiu de la Garrotxa** -Pavelló d'Esports- de dilluns a divendres de 6 a 8 del vespre.

Termini d'inscripcions: La inscripció es pot formalitzar a partir del dia 27 d'abril a qualsevol oficina de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona.

Cada comarca té assignat un nombre determinat de places. A partir del dia 30 d'abril les places que no hagin estat cobertes estaran a disposició de tothom.

Preu: 21.500 ptes.

DIJOUS, 23 (Sant Jordi)

Olot: A dos quarts de 5 de la tarda, al Casal d'Avis de l'ICASS, **lliurament dels premis del setè concurs literari comarcal.**

A les 7 de la tarda, al Saló de Sessions de l'Ajuntament, **acte de reconeixement** al professorat i alumnes de l'Institut de Batxillerat Montsacopa pels treballs de recerca del "Cançoner de Batet".

A les 10 de la nit, a la discoteca Maxim's, **actuació de Colorà Quintet** dins la Roda Musical.

DIVENDRES, 24 (St. Fidel)

Olot: A la tarda, **cantada** de la coral del Club de Jubilats Sant Jordi al geriàtric de l'Hospital Sant Jaume.

A dos quarts de 8 de la tarda, al Saló de Sessions de l'Ajuntament, **acte d'homenatge** a la memòria de l'investigador Manuel Grau i Montserrat, a càrrec de Josep Alenyà i Roig, professor de filosofia de l'Institut Infanta Isabel de Barcelona.

A les 10 del vespre, **ball d'estudiants** a la discoteca Kratter's.

A dos quarts d'11 de la nit, al cinema Colon, dins la programació del Cine - Club, projecció de la pel·lícula **La flauta màgica** de Bergman / Mozart.

Sant Joan les Fonts: A les 9 del vespre, al Saló d'Actes de l'Ajuntament, presentació de la revista "El Soroll de les Fonts" amb una taula rodona sobre Sant Jordi, tema, llegenda, història...

DISSABTE, 25 (Sant Marc)

Tortellà: A les 4 de la tarda, **campionat de botifarra.**

A les 12 de la nit, **gran ball de nit** amb els conjunts Montecarlo i Ebano.

Olot: A les 5 de la tarda, a la Torre Malagrida, **xerrada - col.loqui** sobre "Les relacions humanes i la salut" per Jacint Alegre.

A dos quarts de 7 de la tarda, al Saló de Sessions de l'Ajuntament, **acte institucional d'homenatge** en record del literat olotí Joan Teixidor, amb la intervenció de l'escriptor Lluís Busquets. Després de l'homenatge es procedirà a descobrir una placa commemorativa a la casa on va

néixer Joan Teixidor, al carrer Bellaire, 4, d'Olot.

A les 8 del vespre, al Saló de Sessions de l'Ajuntament d'Olot, **acte d'homenatge** dels Premis Ciutat d'Olot a l'artista i bibliòfil olotí Miquel Plana, amb parlament a càrrec de Pilar Vélez, directora del Museu d'Arts Gràfiques de Barcelona.

A les 10 de la nit, al restaurant La Deu, tradicional sopar de concessió dels **XXVI Premis Ciutat d'Olot.**

DIUMENGE, 26 (St. Marcel·lí)

Tortellà: A les 12 del migdia, **Ofici solemne.** A la 1, **sardana vermut.** A dos quarts de 5 de la tarda, **futbol.** A dos quarts de 7, **sardanes** amb la cobla Vila de Blanes. A dos quarts de 9 del vespre, **"Ball Seguit"** amb l'orquestra Vila de Blanes.

Olot: A les 12 del migdia, al Casal Marià, **titelles "Baby"** presenta l'espectacle "Papers, paperets i paper". Organitza: Rialles.

· G. CALM. · J. GARCIA. · R. SARGATAL.

Canteu, canteu, ninetes

Canteu, canteu, ninetes
que el burro està malalt,
té mal a les potetes
i el ventre li fa mal.

No en pot menjar civada,
sinó pinyons pelats.
No en pot dormir a l'estable,
sinó amb coixí daurat.

La solien cantar la mainada. De vegades la cantaven formant un ball rodó, agafats de les mans.

Arri, arri, tatanet

Arri, arri, tatanet,
anirem a Sant Benet,
comprarem un formatget
per dinar, per sopar;
i per en Jordi no n'hi haurà.

Amb el nen assegut a la falda les mares i àvies, principalment, la cantaven i encara la canten, tot imitant el galop del cavall; el "tatanet" per als més menuts. Com és de suposar, cadascú hi col·loca el nom del petit de la casa.

Sant Jordi 1992

III Volum

REVIURE

EL PASSAT

RETALLS D'HISTORIA

LOCAL I COMARCAL

Carme Sala i Giralt

Amb aquest volum, es completa tota la seva obra

Sant Jordi 1992

Naixements

Irene Sala i Girgas, va néixer el 14 d'abril.
Moré Nierga i Martí, va néixer el 15 d'abril.
Majigui Konateh, va néixer el 14 d'abril.
Husein Dambelleh, va néixer el 9 d'abril.
Lasana Dambelleh, va néixer el 9 d'abril.
Paula Pons i Bolibar, va néixer el 13 d'abril.
Gerard Lanu i Pérez, va néixer el 12 d'abril.
Jordi Masegur i Iglesias, va néixer el 14 d'abril.
Nil Juvanteny i Planagumà, va néixer el 12 d'abril.

Júlia Sànchez i de Cruz, filla de Manel i Glòria, va néixer el dia 9 d'abril.

Berta Badosa i Noguera, filla de Miquel i Ma. Àngels, va néixer el dia 11 d'abril.

Magi Kumze, fill de Pai i Naé, va néixer el dia 13 d'abril.

La Serpentina

ARTICLES PER A FESTES,
BROMES, REGAL...
CASAMENTS, BATEIGS,
COMUNIONS...

c/. Vilanova, 2 - Tel. (972) 26 59 63
17800 OLOT (La Garrotxa)

Defuncions

Teresa Fernández i Turdidor, va morir als 98 anys.
Piedad Colleldemont i Vilalta, va morir als 90 anys.
Francisco Arcas i Arrabal, va morir als 63 anys.
Teresa Casals i Bertran, va morir als 81 anys.
Francisca Parra i Cordomi, va morir als 79 anys.
Margarita Punset i Domènech, va morir als 78 anys.
Maria Ginjaume i Culubret, va morir als 71 anys.
Cecilia Badosa i Rigart, va morir als 96 anys.
Pilar Calsina i Mallol, va morir als 63 anys.
Emilia Pont i Creus, va morir als 90 anys.
Lauro Aubert i Cels, va morir als 83 anys.

Telèfons Útils

Ambulatori	26 18 16
Creu Roja Olot	26 23 18
Creu Roja Castellfollit	29 41 18
Hospital de Sant Jaume	26 18 00
Bombers	26 00 88
Polícia Municipal	26 50 00
Guàrdia Civil Olot	26 01 20
Hidroelèct.de l'Empordà	26 00 81
Hijos de José Bassols	26 01 50
SAUR	26 23 88
Ajuntament Olot	26 00 00
Ajuntament Les Preses	69 32 32
Ajuntament Sant Joan les Fonts	29 00 52
Ajuntament Les Planes	44 80 06
Ajuntament Santa Pau	68 00 02
Ajuntament Besalú	59 02 25
Ajuntament Vall d'en Bas	69 02 25
Ajuntament Castellfollit	29 40 03
Consell Comarcal	26 56 00
Oficina del Consumidor d'Olot	26 88 00
Oficina del Consumidor	
Sant Joan Les Fonts	29 00 52
Oficina del Consumidor del	
Consell Comarcal	26 56 00
TEISA	26 01 96
TPO	26 80 20
Taxis	26 15 66
Correus i Telègrafs	26 15 81
Jutjats	26 00 20
Foment Activitats Econòmiques	26 01 41
Taximòbil	26 44 46

SOL·LICIONS AL "ENDEVINA-HO"

1- Grega	6- Astúries
2- Isabel-Clara Simó	7- Antoni Tàpies
3- Woody Allen	8- San Sebastian
4- Júpiter	9- Dagoll Dagom
5- Irwin Shaw	10- Joan Salvat

O N C E

Dilluns	13	07.195
Dimarts	14	59.332
Dimecres	15	77.160
Dijous	16	61.122
Divendres	17	04.424

Farmàcies

Dijous	23	Bonmatí
Divendres	24	Sans
Dissabte	25	Gou
Diumenge	26	Cardelús
Dilluns	27	Oller
Dimarts	28	Feliu
Dimecres	29	Fajula

Si vostè busca qualitat a bon preu i màximes condicions de pagament, és client nostre

habitat olot

Passeig d'En Blay, 28 - OLOT - Tel. 26 63 50

Promoció PUIG ROIG / MADRID

Un pis de 4.200.000 ptes. / Un pis de 6.975.000 ptes.

Promoció VERGE DE NÚRIA

Un pis de 110 m2 10.000.000 ptes.

Promoció PLAÇA AMÈRICA

Una casa de 225 m2 19.000.000 ptes.

Promoció VIAL SUD I FASE:

GRAN CONFORT

Un local de 200 m2

5 pisos de 120 m2 - amb aparcament - 12.000.000 ptes.

1 pis amb GRAN TERRASSA 8.700.000 ptes.

Nova Promoció VIAL SUD II FASE:

GRAN CONFORT

12 pisos de 120 m2 - tot exterior - instal·lacions de màxima qualitat, gas natural, dos vivendes per planta

Nova promoció C/ MORROT

Cases de 150 m2 cara sud, amb jardí i garatge 15.500.000 ptes.

Nova promoció C/ GOYA

amb subvenció per a gent jove

Pisos de dos dormitoris 6.000.000 ptes.

Pisos de tres dormitoris 7.000.000 ptes.

Nova promoció PLAÇA AMÈRICA

Cases de 150 m2, amb jardí i garatge - Gran qualitat d'acabats.

AVDA. LES TRIES

Local 170 m2 - 12.000.000 ptes.

Es lloga al C/ LORENZANA

Entresol 45 m2 a 45.000 ptes./mes.

Entresol 80 m2 a 65.000 ptes./mes.

CASA a Mas Bernat molt ben situada.

Preu: 11.000.000 ptes. Hipoteca 11%, 4 dormitoris, bany, lavabo, cuina-offis, menjador-estar, calefacció Gas-Oil, garatge per a dos cotxes i terrassa-safareig

VISITI EL PIS MOSTRA
VEURÀ LA NOSTRA
QUALITAT

LA MILLOR
QUALITAT AL
MILLOR PREU

BANCA CATALANA

EL SOBRE-SOU DE BANCA CATALANA CONTINUA REPARTINT PREMIS

En un dels darrers sorteigs, la senyora **DOLORS LLENSA I SITJÀ**, que cobra la seva nòmina a través de l'Oficina Principal de Banca Catalana a OLOT, s'ha vist afavorida amb un premi corresponent al 100% del saldo del seu compte. A la fotografia, l'Apoderat de l'Oficina, senyor **JOSEP SALA I BADOSA**, en el moment de lliurar el premi a la senyora **LLENSA I SITJÀ**.

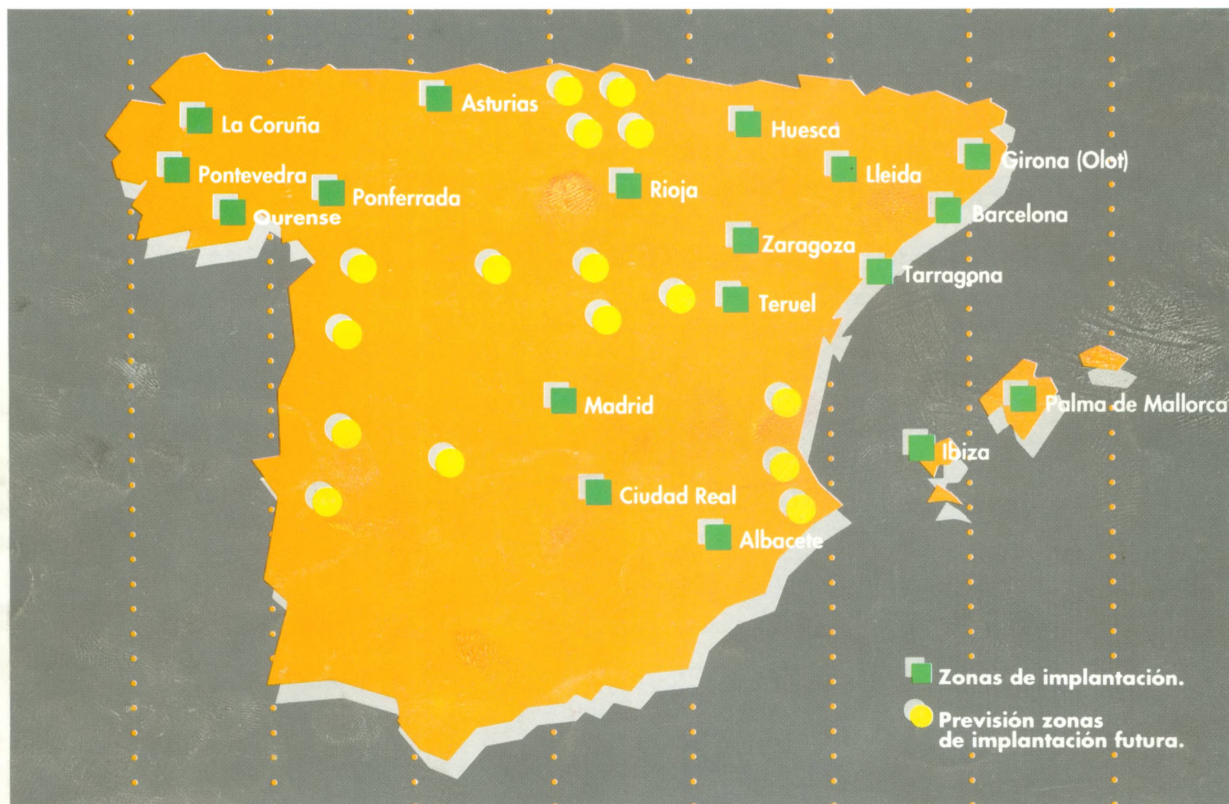

EL COMPTE SOBRE-SOU de **BANCA CATALANA** ofereix als seus titulars, a més de la possibilitat de doblar cada setmana el saldo del seu compte, préstecs per a l'adquisició d'habitatges, crèdits oberts fins a 750.000 pessetes, préstecs personals fins a tres milions de pessetes, així com les targetes de crèdit i una assegurança d'accidents d'un milió de pessetes.

Tots aquests avantatges poden obtenir-se simplement tot domiciliant la nòmina a qualsevol Oficina de **Banca Catalana**.

BASEIRIA

OIL

BASEIRIA OIL ha trobat un acolliment molt favorable, també fora de Catalunya. Som ja presents a bona part de l'Estat i en ràpida expansió.

La previsió de facturació per enguany de 14.000 milions de pts. està essent superada fins ara en un 16%.

Els moderns mitjans informàtics ens permeten gestionar, al dia, milers d'operacions comercials des de l'oficina de l'Avinguda de Girona, que caldrà ampliar.

BASEIRIA OIL, S.A.

Av. Girona, 41

Tel. (972) 26 00 01

26 06 68

Fax (972) 26 70 92

17800 OLOT (Girona) ESPAÑA